

Arrest

nr. 319 120 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. HARDY verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Venezolaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit de stad Valencia in de staat Carabobo. U bent sinds 2008 getrouwd met L.(...) J.(...) P.(...) P.(...). Jullie hebben samen twee dochters. U werkte als secretaresse voor een bedrijf dat fiscale machines verkocht. Daarnaast was u samen met uw man actief binnen de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional.

In 2012 steunden u en uw man priester R.(...) C.(...) tijdens zijn kandidaatschap voor de regionale verkiezingen binnen de partij Nueva Vision Para Mi Pais (NUVIPA). U was gedurende de campagne ook lid van NUVIPA en stond in voor de publiciteit en de propaganda. Gedurende de campagne hadden jullie problemen tijdens een evenement. De politie kwam het evenement verstoren en uitte bedreigingen.

In 2016 verliet R.(...) C.(...) de kerk en het land nadat hij bedreigingen ontving. Datzelfde jaar werd ook een andere priester, J.(...) L.(...) , gearresteerd en een jonge broeder, C.(...) S.(...) , werd voor zijn huis gedood. Hierna begon uw man onder te duiken. In 2017 nam hij ook ontslag op zijn werk.

Op 28 mei 2018 werd uw man aan de kerk bedreigd met een wapen. Als gevolg hiervan kreeg u een week later een miskraam. Een aantal weken na het voorval besloot uw man om naar Peru te vluchten. Terwijl hij in Peru was, werd een ander lid van de kerk, C.(...) A.(...) B.(...) , gedood. Hij hielp ook mee aan de campagne van C.(...) in 2012. Zeven maanden na het vertrek van uw man vertrokken u en uw dochters naar Peru. U kwam daar aan in februari 2019. Na drie jaar keerden jullie terug naar Venezuela omdat Pedro Castillo de verkiezingen in Peru won. Hij dreigde ermee om alle Venezolanen terug te sturen naar Venezuela. Het was niet veilig voor jullie om in Peru te blijven. Aangekomen in Venezuela regelden jullie alles voor jullie reis naar België.

Uzelf, uw dochters en uw man verbleven nog twee maanden in Venezuela. U verliet uw land legaal en met eigen paspoort via de luchthaven in Caracas. Op 4 december 2022 kwamen jullie aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 7 december 2022.

Begin 2023 werd er bij uw vader thuis een arrestatiebevel afgeleverd voor uw man.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u dezelfde documenten voor als uw man (CG 22/34387): de originele identiteitsdocumenten van uzelf en uw echtgenoot, uw originele huwelijksakte, kopieën van de identiteitsdocumenten van uw dochters en hun geboorteaktes, kopieën van uw diploma en dat van uw echtgenoot, een kopie van uw identiteitsbadge van de kerk, kopieën van uw lidmaatschap van de kerk, een kopie van het arrestatiebevel van uw man, kopieën van de medische documenten en echografie van uw miskraam, kopieën van de documenten van jullie verblijf in Peru, kopieën van foto's van u en uw echtgenote binnen de kerkgemeenschap, foto's van u en uw echtgenote samen met J.(...) L.(...) en Liliana in België en foto's van NUVIPA, kopieën van verklaringen en een lijst van mensen uit de kerk die bedreigd werden, een kopie van een verklaring in verband met het overlijden van C.(...) D.(...) S.(...) en een kopie van zijn overlijdensakte, kopieën van documenten in verband met C.(...) A.(...) B.(...) Maldonado en kopieën van psychologische attesten met betrekking tot uzelf, uw echtgenoot en uw jongste dochter. Tijdens het persoonlijk onderhoud toonde uw echtgenoot ook een video op zijn gsm van u die in de kerk zingt. Na het onderhoud legde uw echtgenoot deze video voor samen met een getuigenis op beeld van R.(...) C.(...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw man werd er een attest voorgelegd waarin staat dat u en uw man psychologische therapie volgen voor episodes van angst, verdriet, slaapstoornissen en paranoia (zie administratief dossier). Volgens het attest vertonen u en uw man symptomen van posttraumatische stress (ibid.). Tijdens het persoonlijk onderhoud zei u dat u naar een psycholoog zocht voor het hele gezin en dat jullie trauma's opliepen door de situatie (CGVS, p.19-20). Echter, haalde u wel geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover werd bevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (Vragenlijst BPN DVZ, d.d. 16.01.2023).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u aan het begin van het persoonlijk onderhoud meegedeeld dat u op eender welk moment tijdens het onderhoud mocht aangeven wanneer er iets was of om een extra pauze mocht vragen (CGVS, p.2). U maakte hier tijdens het onderhoud geen gebruik van en gaf aan het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen kon geven waarom u Venezuela verliet en niet kan terugkeren (CGVS, p.20). U bevestigde ook dat u alles goed begrepen had (ibid.). Doorheen het onderhoud kon u ook alle vragen beantwoorden. Hieruit blijkt dat u in staat was om uw vluchtrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden omdat u deel uitmaakte van de oppositie in Venezuela (CGVS, p.20).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst, kon u uw rol als verantwoordelijke voor de publiciteit en propaganda tijdens de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012 niet aannemelijk maken. Uw verklaringen over uw functie bleven oppervlakkig en waren niet doorleefd (CGVS, p.6). Wanneer u naar uw taken werd gevraagd, zei u enkel dat u naar bedrijven ging om op een goedkope manier aan plakbiljetten te geraken en dat jullie deze 's ochtends ophingen (ibid.). U kon hier echter niet spontaan over vertellen. En zelfs wanneer er u verschillende vragen in verband met uw werk voor de partij werden gesteld, bleven uw antwoorden redelijk vaag. Zo werd u gevraagd wie u allemaal hielp en antwoordde u gewoon dat het verschillende personen waren (ibid.). Wanneer er werd gevraagd naar de inhoud van de aanplakbiljetten zei u enkel dat er NUVIPA opstond met een foto van de kandidaat en de slogan (ibid.). Er werd dan nog doorgevraagd over het uitdelen van de aanplakbiljetten, hoe dit verliep en waar u dit deed en opnieuw vertelde u niet spontaan en bleef u oppervlakkig (CGVS, p.8). Ook uw verklaringen over de partij zelf bleven, ondanks dat u er lid van was, oppervlakkig (CGVS, p.7). U kon enkel zeggen dat het een centrumpartij was die momenteel niet meer bestaat (ibid.), wat overigens niet correct is. De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier). Over de visie van R.(...) C.(...) zei u enkel dat hij verandering wilde binnen de politie en meer voedselsteun wilde organiseren (CGVS, p.8). Daarnaast is het merkwaardig dat u verantwoordelijk was voor de propaganda en de publiciteit, maar bijna nooit deelnam aan campagne-evenementen (CGVS, p.7). U ging maar één keer naar een evenement dat doorging op La Plaza Bolivar (ibid.). Het is niet aannemelijk dat iemand die instond voor de publiciteit en propaganda, maar aan één evenement deelnam. U kon dan ook uw profiel als campagnemedewerker van R.(...) C.(...) niet bevestigen. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

De overige elementen die u aanhaalde hebben betrekking op uw man of zijn gelinkt aan zijn vrees L.(...) J.(...) P.(...) P.(...), 22/34387. Zijn verzoek werd geweigerd. Eenzelfde beslissing dringt zich op voor u:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest gedood of opgepakt te worden omwille van uw betrokkenheid bij de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) en uw betrokkenheid bij de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional (CGVS, p.7-8, 17).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst wordt niet betwist dat u en uw vrouw actief waren binnen de kerkgemeenschap Ciudad Casa de Dios Internacional. Echter, kan niet worden gesteld dat louter jullie lidmaatschap bij de kerk voldoende is om over te gaan tot internationale bescherming. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt om te beginnen dat jullie kerkgemeenschap geen problemen heeft gekend na jullie vertrek (CGVS, p.25-26, CGVS 2234387B, p.19). Uw vrouw zei dat de kerkgemeenschap momenteel nog steeds wekelijkse congregaties organiseert zonder problemen (CGVS 2234387B, p.19). Daarnaast had u het over diefstallen uit de kerk (CGVS, p.21). U kon deze niet aannemelijk maken. Ondanks dat de diefstallen al jaren aan de gang waren, kon u hier niet doorleefd over vertellen (ibid.). Opvallend is ook dat uw vrouw helemaal niets over diefstallen zei. Nochtans was zij ook zeer actief binnen de kerk en kon er vanuit worden gegaan dat zij hier ook van op de hoogte was. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de diefstallen.

Daarnaast waren de problemen en bedreigingen die u aanhaalde en die verband hielden met uw medewerking aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012 voor de politieke partij NUVIPA en ook uw banden met C.(...) na de campagne dan weer niet geloofwaardig door de verschillende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo is het niet geloofwaardig dat u de bodyguard en chauffeur was van R.(...) C.(...). Hierdoor is ook uw betrokkenheid bij zijn verkiezingscampagne in 2012 niet geloofwaardig. U kon bijvoorbeeld niet zeggen waarom C.(...) u precies koos om zijn bodyguard en chauffeur te zijn (CGVS, p.8-9). U zei enkel dat hij u vroeg om zijn beveiliging te zijn en dat u het altijd al was (CGVS, p.8). Jullie waren altijd samen en u was zijn vertrouwenspersoon (ibid.). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte was van R.(...) C.(...)s activiteiten en zijn verkiezingscampagne. U kon niet veel informatie geven over de vergaderingen waar hij aan deelnam en zei enkel dat het over politiek ging (CGVS, p.9). U bleef namelijk altijd in de auto op hem wachten (ibid.). Nochtans zou van zijn vertrouwenspersoon verwacht kunnen worden dat deze meer inhoudelijke informatie kon geven. Ook uw verklaringen over zijn verkiezingscampagne waren zeer oppervlakkig. Wanneer u werd gevraagd naar R.(...) C.(...)s rol binnen NUVIPA zei u enkel dat hij regionaal kandidaat was voor de verkiezingen van 2012 (CGVS,

p.9-12). Ook over de partij waar hij voor opkwam, kon u enkel oppervlakkige informatie geven (CGVS, p.11). Gevraagd waar NUVIPA als partij voor stond, zei u dat ze verandering wilden (ibid.). Wanneer hierover werd doorgevraagd, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze gewoon verandering wilden (ibid.). U stelde dat u nooit met C.(...) sprak over de politieke partij en politiek in het algemeen (CGVS, p.10). Dit is niet aannemelijk aangezien u beweerde dat u zijn vertrouwenspersoon was (CGVS, p. 8). U dacht ook dat de partij op dit moment niet meer bestaat, wat niet correct is (CGVS, p.11). De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen over de plaatsen waar u C.(...) naartoe bracht, waren zeer algemeen en niet doorleefd. U zei dat u C.(...) naar de radio bracht en naar vergaderingen van de politieke partij en de kerk (ibid.). Wanneer u werd gevraagd naar de specifieke plekken waar u hem naartoe bracht, zei u exact hetzelfde (CGVS, p.10). Aangezien u al die tijd zijn chauffeur en vertrouwenspersoon was, kon er verwacht worden dat u hier veel spontaner informatie over kon geven en doorleefder over kon vertellen. Verder sprak u enkel over één campagne-evenement (CGVS, p.9-11). Opnieuw waren ook uw verklaringen hierover niet doorleefd. Het is daarnaast opmerkelijk dat zowel u als uw vrouw, die ook betrokken was bij de campagne, enkel over het evenement op Plaza Bolivar spraken. Daarnaast kon er van u verwacht worden dat u als bodyguard goed op de hoogte was van hoe de veiligheid van C.(...) gegarandeerd werd (CGVS, p.9). Het is dan ook niet aannemelijk dat er hieromtrent niets veranderde gedurende zijn verkiezingscampagne (CGVS, p.12). Verder kon u niet zeggen wat de taken precies waren van J.(...) R.(...) die ook instond voor de veiligheid van C.(...) (CGVS, p.9). Verder moet nog worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot uw vrouw, geen lid was van NUVIPA (CGVS, p.9). De stukken die u ter bevestiging van uw profiel en dat van uw vrouw voorlegde, zijn twee brieven die R.(...) C.(...) over u en uw vrouw schreef op 15 januari 2024 en een video daterend van februari 2024 van R.(...) C.(...). Hierin bevestigt hij dat hij u en uw echtgenote kent, jullie lid waren van Casa de Dios Internacional, dat jullie als bewaker en secretaresse betrokken waren in zijn verkiezingscampagne en werden vervolgd, zonder over dit laatste in detail te treden. Deze getuigenissen hebben een gesolliciteerd karakter en lijken enkel te zijn opgesteld ten behoeve van de asielprocedure, waardoor ze objectiviteit ontberen (ibid.). U legt aldus geen stukken voor die uw betrokkenheid of die van uw vrouw bij de verkiezingscampagne van C.(...) objectief kunnen ondersteunen.

Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat u uw profiel niet aannemelijk kon maken. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw vluchtrelaas.

Vervolgens zijn er verschillende tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud. Bij de DVZ sprak u over doodsb bedreigingen die u ontving gedurende 2012, 2015, 2016 en 2018 (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dan weer dat u op 28 mei 2018 de eerste bedreiging ontving (CGVS, p.5). Wanneer u later gevraagd werd of u tussen 2013 en 2017 problemen had, zei u van niet (CGVS, p.19). U had het tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel over de problemen tijdens de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012, de bedreiging die u in 2018 ontving en het arrestatiebevel dat in 2023 werd afgeleverd. Wanneer u werd gevraagd waarom u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet sprak over de bedreigingen in 2015 en 2016 zei u dat u veel zaken aan uw hoofd had (CGVS, p.25). Het is pas op het moment dat u met uw tegenstrijdige verklaringen in verband met de bedreigingen geconfronteerd werd dat u beaamde dat er in 2015 en 2016 veel bedreigingen waren, waaronder ook telefonische bedreigingen (ibid.). Uw verklaring dat u veel aan uw hoofd had en daarom niets over die bedreigingen zei, volstaat niet (ibid.). Ondanks dat het begrijpelijk is dat u veel zaken aan uw hoofd had op het moment van het onderhoud, kon er wel van u verwacht worden dat u over alle bedreigingen vertelde. Ze waren dan ook de aanleiding voor uw vertrek uit uw land. Bovendien had u meerdere keren de kans om over de verschillende bedreigingen te praten. Zo werd er u gevraagd om alle redenen te geven waarom u uw land verliet en waarom u niet kan terugkeren (CGVS, p.17). Nadat u uw vluchtrelaas deed, werd er u dan weer gevraagd of u de kans had om alles te vertellen (ibid.). U bevestigde dat dit het geval was (ibid.). Er werd u later zelfs uitdrukkelijk gevraagd of er zaken gebeurd waren tussen 2013 en 2017 (CGVS, p.19). U zei toen dat u geen persoonlijke problemen had in die periode (ibid.).

U zei bij de DVZ ook dat verschillende van jullie verkiezingscampagnes door de politie gestopt werden (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Echter, sprak u tijdens het onderhoud maar over één specifieke campagne op Plaza Bolivar die door de politie onderbroken werd (CGVS, p.9, 19). U zei zelfs expliciet dat er tijdens de andere campagnes niets gebeurde (CGVS, p.26). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, zei u dat het enkel tijdens het evenement op Plaza Bolivar was dat de politie tussenkwam (ibid.). U zei dat u wel altijd met R.(...) C.(...) aanwezig was op de verschillende evenementen, maar u bleef in de auto zitten (ibid.).

Hiernaast zei u bij de DVZ dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat personen jullie huis wilden afnemen (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud gaf u dan weer als reden voor uw terugkeer naar Venezuela dat president Castillo aan de macht kwam in Peru (CGVS, p.17, 23). Hij had

nauwe banden met de overheid van Maduro en wilde alle Venezolanen in Peru aan Maduro overdragen (ibid.). U en uw gezin ervaarden ook discriminatie in Peru (ibid.). U sprak op geen enkel moment over uw huis dat zou worden afgenomen waardoor u besloot om terug te gaan naar Venezuela. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd zei u het volgende: "Ik ben er nu over aan het nadenken dat inderdaad andere mensen ons huis wilden overnemen eigenlijk. Om daar te gaan wonen (CGVS, p.24)." U gaf aan dat dit de tweede reden was waarom jullie Peru verlieten (CGVS, p.25). U antwoordde niet op de vraag waarom u dit niet zei tijdens uw persoonlijk onderhoud en liet uitschijnen dat u dit vergat te vertellen (CGVS, p.24). Zoals hierboven al werd aangehaald, is het niet aannemelijk dat u zo'n belangrijk element vergat te vertellen. Zeker aangezien het meespeelde in uw beslissing om terug te keren naar het land waaruit u ongeveer vier jaar eerder vluchtte omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p.17). Bovendien gaf ook uw vrouw dit niet aan als reden voor jullie terugkeer naar Venezuela in 2022 tijdens haar persoonlijk onderhoud (CGVS 2234387B, p.10). Ook zij gaf enkel het presidentschap van Castillo en de discriminatie als reden voor jullie vertrek uit Peru (ibid.). En bij de DVZ zei ze dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat jullie geen stempels in jullie paspoorten hadden (CGVS-vragenlijst M(...) M(...) G(...) M(...), punt 5, d.d. 16.01.2023). Volgens haar keerden jullie terug om dit te regelen en alles te verkopen (ibid.). Het is pas wanneer zij geconfronteerd werd met uw verklaringen bij de DVZ over de inname van jullie huis dat ze hier over sprak (CGVS 2234387B, p.18). Uw vrouw verklaarde dat ze hier niets eerder over zei omdat er tijdens het onderhoud gesproken werd over de doodsb bedreigingen (ibid.). Echter, kon er ook van haar verwacht worden dat ze hier spontaan over vertelde aangezien dit een belangrijke element was in jullie beslissing om terug te keren naar het land dat jullie ontvluchtten. Daarenboven werd er ook tijdens haar onderhoud over jullie vertrek uit Peru gesproken (CGVS 2234387B, p.16).

Naast het feit dat bovenstaande tegenstrijdigheden een negatieve invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees, heeft jullie terugkeer naar Venezuela op zich al een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees.

Gezien het risico dat het, volgens u, inhoudt om terug te keren naar Venezuela is het merkwaardig dat jullie zelf nog twee maanden naar Venezuela terugkeerden voordat jullie naar België kwamen (CGVS, p.23-24). Bovendien zorgen eerder vermelde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden rond uw vertrek uit Peru ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u geen andere optie had dan terug te keren naar Venezuela. Nog merkwaardiger is dat u bij uw terugkeer terug in uw eigen huis woonde en naar de kerk bleef gaan (CGVS, p.4, 23-24). Door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer kon u namelijk niet aannemelijk maken dat u bij uw terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel op verschillende plekken woonde. Deze tegenstrijdigheden komen later nog aan bod. Verder is het niet aannemelijk dat u naar de kerk bleef gaan ondanks dat u verklaarde dat u in het verleden regelmatig aan de kerk bedreigingen ontving (CGVS, p.19, 25). Het is niet geloofwaardig dat u zo'n risico zou nemen. Zeker aangezien het tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud en dat van uw vrouw duidelijk werd dat u op andere, veiligere manieren betrokken kon blijven bij de kerk en uw geloof kon belijden. Zo gaf u aan dat u in Peru telefonisch en via videocall contact had met uw priester (CGVS, p.23). Ook hier in België heeft u nog contact met de kerk en leren jullie over het woord van god via videocalls met priester C.(...) (CGVS 2234387B, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u niet overwoog om dit ook in Venezuela te doen om zo uw eigen veiligheid en die van uw gezin te garanderen. Verder moet ook opnieuw worden opgemerkt dat jullie kerkgemeenschap in Venezuela geen problemen meer gekend heeft sinds jullie vertrek (CGVS, p.25-26; CGVS, 2234387B, p.20). Ook in de zeven maanden dat uw vrouw en dochters in Venezuela waren terwijl u al in Peru was, kenden zij geen problemen (CGVS, p.23 en CGVS 2234387B, p.15). Dit is merkwaardig aangezien uw vrouw ook deel uitmaakte van de kerk en meewerkte tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) (CGVS 2234387B, p.6-7, 13). Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat de vraag kan worden gesteld in hoeverre u nood hebt aan internationale bescherming.

Verder waren er nog verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo verklaarde uw vrouw dat jullie tussen 2013 en 2016 geen problemen hadden (CGVS 2234387B, p.10-11). Ze zei dat jullie in die periode jullie diploma theologie behaalden binnen de kerk (CGVS 2234387B, p.11). Ook u sprak hierover (CGVS, p.9). U sprak echter wel over bedreigingen die u in 2015 ontving, nadat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens het onderhoud (CGVS, p.25). Uw vrouw zei hier niets over en sprak enkel over de bedreiging op 28 mei 2018 en drie verbale bedreigingen die jullie aan de kerk ontvingen tussen 2016 en 2018 (CGVS 2234387B, p.17). U sprak op uw beurt dan weer over de vele bedreigingen die gedurende de jaren naar jullie geroepen werden door personen die langs de kerk passeerden en over telefonische bedreigingen die u ontving (CGVS, p.19, 25). Uw vrouw sprak dan weer enkel over de telefonische bedreigingen die R.(...) C.(...) ontving (CGVS 2234387B, p.13). Wanneer u werd gevraagd waarom uw vrouw niets zei over de verschillende bedreigingen die u aanhaalde, antwoordde u dat u haar niet alles vertelde omdat u haar geen druk wilde opleggen (ibid.). Echter, kon er verwacht worden dat u haar hier dan op z'n minst na jullie vertrek in 2022 van op de hoogte zou hebben gebracht of ter voorbereiding van jullie verzoeken om internationale bescherming. De bedreigingen waren namelijk de aanleiding voor jullie vertrek uit Venezuela.

Daarenboven werd er een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen jullie verklaringen over de bedreiging die u op 28 mei 2018 ontving. U verklaarde dat u op 28 mei 2018 's avonds door één persoon met een geweer bedreigd werd aan de kerk (CGVS, p.19, 22). Naast die persoon was er ook een groep mensen aanwezig die aan het roepen waren (CGVS, p.22). U verklaarde dat u na die bedreiging in uw auto stapte en vertrok (ibid.). Uw vrouw had het dan weer over twee personen die u die avond bedreigden (CGVS 2234387B, p.14). Ze sprak niet over een groep mensen en stelde bovendien dat die twee personen vertrokken nadat u terug de kerk binnenging (ibid.). Wanneer u ermee werd geconfronteerd dat uw vrouw verklaarde dat u na de bedreiging terug naar de kerk ging en dus niet direct in uw auto stapte en vertrok, wijzigde u plots uw verklaringen (CGVS, p.22-23). Plots zei u dat u inderdaad eerst terugkeerde naar de kerk en daarna pas vertrok (CGVS, p.23). Wanneer u werd gevraagd waarom u dit dan niet eerder verklaarde, zei u enkel dat u veel aan uw hoofd had (ibid.). Echter, is deze uitleg niet voldoende om te verklaren waarom u op het moment dat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden uw verklaring aanpaste naar de verklaring die uw vrouw gaf. Zeker aangezien u degene was die bedreigd werd. Er kan dus worden verwacht dat u hier beter van op de hoogte was dan uw vrouw. Deze tegenstrijdigheid doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de evenementen die plaatsvonden op 28 mei 2018.

Ter volledigheid moet nog worden opgemerkt dat uw vrouw verklaarde dat u in 2017 met uw werk stopte omdat u moest onderduiken en omdat u begon te overwegen om het land te verlaten (CGVS 2234387B, p.13). U zei dan weer dat u met uw werk stopte omdat het bedrijf waar u voor werkte door de overheid werd overgenomen (CGVS, p.26). Ook merkwaardig is dat jullie verklaringen over jullie woonplaatsen na jullie vertrek uit Peru tegenstrijdig waren. U verklaarde dat zowel uzelf, uw vrouw als uw dochters na jullie terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel afwisselden tussen verschillende verblijven (CGVS, p.23-24). Uw vrouw verklaarde dan weer dat ze nooit op andere plekken woonde (CGVS 2234387B, p.4). Ze zei dat jullie gewoon in jullie huis in Bello Monte verbleven (CGVS 2234387B, p.16). Bovendien zei uw vrouw dat u enkel in de jaren voor uw vertrek naar Peru afwisselde tussen verschillende verblijven (CGVS 2234387B, p.4). Volgens haar deed u dit sporadisch (ibid.). U liet dan weer uitschijnen dat u dit regelmatig deed (CGVS, p.4-5, 23).

Alle bovengenoemde tegenstrijdigheden hebben opnieuw een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees. Ook de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas en de vrees van uw vrouw wordt hierdoor aangetast.

Zoals eerder al werd aangehaald was uw vrouw ook actief binnen de kerk en werkte ook zij mee aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...). Echter, is het niet aannemelijk dat u hierdoor problemen kende en uw vrouw niet (CGVS, p.23). Uw verklaring dat uw vrouw zich op de achtergrond probeerde te houden, komt niet overeen met uw verklaringen of die van uw vrouw over haar verantwoordelijkheden binnen de campagne van C.(...) (CGVS, p.6, 23 en CGVS 2234387B, p.6). Daarnaast bleek uit jullie verklaringen en de documenten dat zij even actief was binnen de kerk als u. Bovendien was uw vrouw tijdens de verkiezingscampagne zelfs lid van NUVIPA terwijl u dat niet was (CGVS, p. 9 en CGVS 2234387B, p.7). Toch kon zij gewoon naar de kerk blijven gaan en moest ze niet onderduiken (CGVS 2234387B, p.13). Ook het arrestatiebevel dat u in 2023 ontving, was enkel aan u gericht (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). U zei dat dit kwam omdat u altijd aanwezig was bij de kandidaat (CGVS, p.26). Nochtans heeft het arrestatiebevel het over misdrijven die door de politieke leiders van de partij gepleegd werden (zie administratief dossier). Uit uw verklaring wordt duidelijk dat u geen politiek leider van de partij was en zo ook niet gezien werd. Een voorbeeld hiervan is het moment waarop C.(...) werd opgepakt en u gewoon gevraagd werd om weg te gaan (CGVS, p.6). Bovendien zorgden uw gebrekkige verklaringen in verband met de verkiezingscampagne en C.(...)s taken ervoor dat niet kan worden aangenomen dat u wel degelijk zo vaak samen was met C.(...). Uw vrouw verklaarde daarnaast dat u via het arrestatiebevel gestraft werd omdat u actief was bij NUVIPA en deelnam aan marsen (CGVS 2234387B, p.17). Opnieuw moet worden vermeld dat ook uw vrouw actief was bij NUVIPA en zelfs lid was van de partij. Bovendien zei u nooit dat u deelnam aan marsen. U zei enkel dat u C.(...) begeleidde (CGVS, p.8-10). Daarnaast konden zowel u als uw vrouw niet verklaren waarom het arrestatiebevel pas tien jaar na uw deelname aan de verkiezingscampagne werd opgesteld (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). Jullie zeiden beiden dat het waarschijnlijk was omdat jullie op dat moment het land verlieten (ibid.). Echter, is het niet aannemelijk dat ze niet de kans namen om u te arresteren gedurende de verschillende jaren dat u zich nog in Venezuela bevond. Bovendien stelde uw vrouw dat het arrestatiebevel waarschijnlijk het gevolg was van jullie vertrek via de luchthaven (CGVS 2234387B, p.16-17). Hierdoor rijst de vraag waarom jullie het risico namen om via de luchthaven het land te verlaten en waarom jullie dan op de luchthaven zelf geen problemen kenden (CGVS, p.15 en CGVS 2234387B, p.10). Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Over het arrestatiebevel moet worden opgemerkt dat de naam van de politieke partij waar u banden mee had niet correct vermeld wordt (zie administratief dossier). Er wordt telkens naar NUVIPA verwezen als "Nueva Visión de País" (ibid). Echter, is de naam van de partij "Nueva Visión para mi País". Het is niet geloofwaardig

dat er in een officieel overheidsdocument meerdere malen foutief naar een bekende en officiële oppositiepartij verwezen wordt. Daarnaast is het opvallend dat men het in het arrestatiebevel enkel heeft over verschillende misdrijven op sociale netwerken (ibid.). Er wordt niets gezegd over uw sociaal of politiek activisme of dat van de partij (ibid.). Deze elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van het arrestatiebevel. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Het feit dat u terwijl u in Venezuela was nooit gearresteerd werd of dat er pas na uw vertrek een arrestatiebevel gevorderd werd, doet dan weer vragen rijzen bij de ernst van de situatie en de vervolgingsfeiten. Ook de andere persoonlijke bedreigingen waar u over sprak leidden nooit tot ernstige situaties. In 2012 werd enkel C.(...) opgepakt en werd u weggestuurd (CGVS, p.6). Voor 2018 werden er enkel verbale en telefonische bedreigingen geuit, waarvan u niet aannemelijk maakte dat ze naar u persoonlijk gericht waren (CGVS, p. 25). In 2018 werd u met een geweer bedreigd, maar gingen de personen gewoon weg zonder verder iets te doen (CGVS, p.22). Nooit werd er gevolg gegeven aan deze bedreigingen. Dit heeft een negatieve invloed op de ernst van uw vrees. U en uw vrouw spraken ook over de dood van A.(...) B.(...) en D.(...) S.(...) . Beide waren leden van de kerk en hielpen tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) en werden daarom gedood (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Het doet de vraag rijzen waarom hun participatie aan deze verschillende zaken wel zo'n ernstige gevolgen had en het bij jullie niet verder ging dan verbale bedreigingen. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat A.(...) bijvoorbeeld tijdens de campagne enkel hielp bij het geluid en dus geen zeer belangrijke rol innam (CGVS 2234387B, p.15). Bovendien konden u en uw vrouw niet aantonen dat hun dood het gevolg was van hun deelname aan de campagne of een gevolg was van hun activiteiten binnen de kerk (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Ook de documenten en foto's die u in verband met hen voorlegde, tonen dit niet aan (zie administratief dossier). Uit het document in verband met het lichaam van A.(...) wordt nergens duidelijk waarom hij gedood werd (zie administratief dossier). En ook de kopieën van zijn identiteitsdocumenten en zijn foto zeggen hier niets over (ibid.). Het verslag in verband met de dood van D.(...) S.(...) werd door zijn moeder geschreven op 11 november 2023 (zie administratief dossier). Getuigenissen van privépersonen hebben echter geen objectieve bewijswaarde. Dit geldt ook voor de verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen en de lijst van namen van personen uit de kerk die bedreigingen ontvangen zouden hebben (zie administratief dossier). Daarnaast worden uw naam en de naam van uw vrouw als dusdanig niet vermeld in de getuigenis van de moeder van D.(...) S.(...) , maar wel de naam M.(...) P.(...) [sic] (zie administratief). De moeder van D.(...) S.(...) schrijft bovendien dat R.(...) C.(...) met de moordenaars van haar zoon sprak en zo te weten kwam dat er verschillende politieke figuren bij de moord betrokken waren (ibid.). Zowel u als uw vrouw zeiden hier niets over. De verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen gaat dan weer over de bedreigingen die andere leden van de kerk, onder andere J.(...) L.(...) , ontvingen (zie administratief dossier). U en uw vrouw worden enkel vermeld wanneer het gaat over de verschillende zaken die uit de kerk gestolen werden (ibid.). Er wordt enkel geschreven dat u en uw vrouw hiervan getuigen waren (ibid.). Aangezien uw vrouw ook als getuige wordt vermeld, is het extra opvallend dat ze niets zei over de diefstallen (CGVS 2234387B). Deze vaststellingen zorgen er nogmaals voor dat bovengenoemde documenten uw verklaringen en die van uw vrouw geen kracht kunnen bijzetten.

Ten slotte, waren de bedreigingen en de manier waarop u en uw vrouw hiermee omgingen niet aannemelijk. Eerst en vooral kon u geen duidelijk beeld scheppen over de verschillende bedreigingen (CGVS, p.19). Uw verklaringen hierover waren chaotisch en tegenstrijdig. Alleen dit element doet al vragen rijzen bij de echtheid van de verschillende bedreigingen. Ook uw verklaringen over de bedreiging op 28 mei 2018 bleven oppervlakkig (CGVS, p.22). Het is merkwaardig dat u er niet in slaagde hier doorleefd en spontaan over te vertellen terwijl dit wel de aanleiding was voor u om het land te verlaten (ibid.). Verder is het opmerkelijk dat u pas in 2018 besloot om het land te verlaten terwijl u eigenlijk al sinds 2012 problemen kende. U stelde dat u in 2018 vertrok omdat u op 28 mei van dat jaar met een geweer bedreigd werd, C.(...) verliet het land, J.(...) L.(...) werd gevangen genomen en broeder S.(...) werd gedood (CGVS, p.25). Echter, houdt deze verklaring geen stand aangezien deze zaken, buiten de bedreiging op 28 mei 2018, allemaal in 2016 gebeurden en u pas twee jaar later besloot om te vertrekken (ibid.). U en uw vrouw bleven tussen 2012 en 2018 ook gewoon naar de kerk gaan ondanks de bedreigingen (CGVS, p.21). Zoals eerder al werd aangehaald, ging u zelfs na uw terugkeer uit Peru gewoon, zonder problemen, naar de kerk. Dit terwijl u duidelijk de mogelijkheid had om op veiligere manieren deel uit te maken van de kerk en uw geloof te belijden (CGVS 2234387B, p. 19). Ook in de periode dat u in Peru was en uw vrouw en dochters nog in Venezuela konden zij zonder problemen naar de kerk gaan (CGVS 2234387B, p.15). Volgens uw verklaringen gebeurde er na jullie vertrek, buiten de overhandiging van het arrestatiebevel aan uw schoonvader, niets meer (CGVS, p.25-26 en CGVS 2234387, p.16). Bovenstaande elementen hebben opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten en de hieruit voortvloeiende problemen en vervolgingsfeiten. Ook aan de problemen die u kende als gevolg van uw lidmaatschap bij de kerk en uw band met R.(...) C.(...) kan geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De identiteitsdocumenten van uzelf, uw vrouw en uw dochters, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bevatten enkel informatie over jullie identiteit en familiesamenstelling. De diploma's van uzelf en uw vrouw, uw ID-badge van de kerk en de verschillende foto's en de video van uw vrouw die u voorlegde in verband met de kerkgemeenschap bevestigen enkel dat jullie lid waren van de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional. De foto's in verband met de verkoop van uw huis ondersteunen enkel uw verklaring dat u uw huis voor uw verrek uit Venezuela verkocht. Bovenstaande elementen werden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Het logo van NUVIPA toont dan weer niet aan dat u en uw vrouw betrokken waren bij de partij. Het medisch document en de echografie die u voorlegde in verband met het miskraam van uw vrouw bevestigen het miskraam, maar tonen niet aan wat de aanleiding van dit miskraam was. De documenten in verband met jullie verblijf in Peru tonen dan weer enkel aan dat jullie daar verbleven, maar tonen niet aan om welke reden jullie naar Peru gingen. Jullie verblijf in Peru werd in deze beslissing niet in vraag gesteld. De overige documenten en foto's werden hierboven al besproken en kunnen de bovenstaande conclusie niet wijzigen.

Tot slot legde u nog twee psychologische attesten voor. Het eerste attest bevestigt dat u en uw vrouw therapie volgen voor episodes van angst, verdriet, slaapstoornissen en paranoia (zie administratief dossier). Ook blijkt hieruit dat u en uw vrouw aan post-traumatische stress lijden (ibid.). Het tweede attest dat u voorlegde, stelt dat uw dochter sinds januari 2024 ook psychologische begeleiding krijgt en om de twee à drie weken speltherapie volgt (zie administratief dossier). Echter, kan uit het attest met betrekking tot u en uw echtgenote niet worden afgeleid op welke wijze en op basis van hoeveel raadplegingen de psychologen tot hun diagnoses zijn gekomen. Het attest vormt dan ook geen bewijs van de omstandigheden waarin jullie psychische problemen opliepen. Psychologen doen immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Bijgevolg vormen de psychologische attesten geen voldoende bewijs voor de door u aangehaalde vluchtmotieven. In verband met uw dochters psychologische problemen moet worden aangehaald dat het miskraam van uw vrouw niet in vraag wordt gesteld. Wel, kan dit attest niet bewijzen dat dit het gevolg was van de vervolgingsfeiten die u aanhaalde. Daarnaast moet er nog worden opgemerkt dat uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat u en uw echtgenote in staat waren om uw vluchtrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten. Dit alles brengt met zich mee dat er geen overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in de attesten een afbreuk doen aan de uitkomst van uw verzoek of de redenen waarop deze is gestoeld.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen en de opmerkingen van uw echtgenote over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocaat overmaakte evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. De opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben voornamelijk betrekking op schrijf- en spelfouten en elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar

duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§

35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijs, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolívar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoekster de schending aan van:

“De artikelen 12, 1.), a); 22 en 23 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming; Artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt. De rechten van verdediging.”. Verzoeker meent ook dat er een appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoekster:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood te worden omdat u deel uitmaakte van de oppositie in Venezuela (CGVS, p.20).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst, kon u uw rol als verantwoordelijke voor de publiciteit en propaganda tijdens de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012 niet aannemelijk maken. Uw verklaringen over uw functie bleven oppervlakkig en waren niet doorleefd (CGVS, p.6). Wanneer u naar uw taken werd gevraagd, zei u enkel dat u naar bedrijven ging om op een goedkope manier aan plakbiljetten te geraken en dat jullie deze 's ochtends ophingen (ibid.). U kon hier echter niet spontaan over vertellen. En zelfs wanneer er u verschillende vragen in verband met uw werk voor de partij werden gesteld, bleven uw antwoorden redelijk vaag. Zo werd u gevraagd wie u allemaal hielp en antwoordde u gewoon dat het verschillende personen waren (ibid.). Wanneer er werd gevraagd naar de inhoud van de aanplakbiljetten zei u enkel dat er NUVIPA opstond met een foto van de kandidaat en de slogan (ibid.). Er werd dan nog doorgevraagd over het uitdelen van de aanplakbiljetten, hoe dit verliep en waar u dit deed en opnieuw vertelde u niet spontaan en bleef u oppervlakkig (CGVS, p.8). Ook uw verklaringen over de partij zelf bleven, ondanks dat u er lid van was, oppervlakkig (CGVS, p.7). U kon enkel zeggen dat het een centrumpartij was die momenteel niet meer bestaat (ibid.), wat overigens niet correct is. De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier). Over de visie van R.(...) C.(...) zei u enkel dat hij verandering wilde binnen de politie en meer voedselsteun wilde organiseren (CGVS, p.8). Daarnaast is het merkwaardig dat u verantwoordelijk was voor de propaganda en de publiciteit, maar bijna nooit deelnam aan campagne-evenementen (CGVS, p.7). U ging maar één keer naar een evenement dat doorging op La Plaza Bolivar (ibid.). Het is niet aannemelijk dat iemand die instond voor de publiciteit en propaganda, maar aan één evenement deelnam. U kon dan ook uw profiel als campagnemedewerker van R.(...) C.(...) niet bevestigen. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

De overige elementen die u aanhaalde hebben betrekking op uw man of zijn gelinkt aan zijn vrees L.(...) J.(...) P.(...) P.(...), 22/34387. Zijn verzoek werd geweigerd. Eenzelfde beslissing dringt zich op voor u:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood of opgepakt te worden omwille van uw betrokkenheid bij de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) en uw betrokkenheid bij de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional (CGVS, p.7-8, 17).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst wordt niet betwist dat u en uw vrouw actief waren binnen de kerkgemeenschap Ciudad Casa de Dios Internacional. Echter, kan niet worden gesteld dat louter jullie lidmaatschap bij de kerk voldoende is om over te gaan tot internationale bescherming. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt om te beginnen dat jullie kerkgemeenschap geen problemen heeft gekend na jullie vertrek (CGVS, p.25-26, CGVS 2234387B, p.19). Uw vrouw zei dat de kerkgemeenschap momenteel nog steeds wekelijkse congregaties organiseert zonder problemen (CGVS 2234387B, p.19). Daarnaast had u het over diefstallen uit de kerk (CGVS, p.21). U kon deze niet aannemelijk maken. Ondanks dat de diefstallen al jaren aan de gang waren, kon u hier niet doorleefd over vertellen (ibid.). Opvallend is ook dat uw vrouw helemaal niets over diefstallen zei. Nochtans was zij ook zeer actief binnen de kerk en kon er vanuit worden gegaan dat zij hier ook van op de hoogte was. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de diefstallen.

Daarnaast waren de problemen en bedreigingen die u aanhaalde en die verband hielden met uw medewerking aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012 voor de politieke partij NUVIPA en ook uw banden met C.(...) na de campagne dan weer niet geloofwaardig door de verschillende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo is het niet geloofwaardig dat u de bodyguard en chauffeur was van R.(...) C.(...). Hierdoor is ook uw betrokkenheid bij zijn verkiezingscampagne in 2012 niet geloofwaardig. U kon bijvoorbeeld niet zeggen waarom C.(...) u precies koos om zijn bodyguard en chauffeur te zijn (CGVS, p.8-9). U zei enkel dat hij u vroeg om zijn beveiliging te zijn en dat u het altijd al was (CGVS, p.8). Jullie waren altijd samen en u was zijn vertrouwenspersoon (ibid.). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte was van R.(...) C.(...)s activiteiten en zijn verkiezingscampagne. U kon niet veel informatie geven over de vergaderingen waar hij aan deelnam en zei enkel dat het over politiek ging (CGVS, p.9). U bleef namelijk altijd in de auto op hem wachten (ibid.). Nochtans zou van zijn vertrouwenspersoon verwacht kunnen worden dat deze meer inhoudelijke informatie kon geven. Ook uw verklaringen over zijn verkiezingscampagne waren zeer oppervlakkig. Wanneer u werd gevraagd naar R.(...) C.(...)s rol binnen NUVIPA zei u enkel dat hij regionaal kandidaat was voor de verkiezingen van 2012 (CGVS, p.9-12). Ook over de partij waar hij voor opkwam, kon u enkel oppervlakkige informatie geven (CGVS, p.11). Gevraagd waar NUVIPA als partij voor stond, zei u dat ze verandering wilden (ibid.). Wanneer hierover werd doorgevraagd, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze gewoon verandering wilden (ibid.). U stelde dat u nooit met C.(...) sprak over de politieke partij en politiek in het algemeen (CGVS, p.10). Dit is niet aannemelijk

aangezien u beweerde dat u zijn vertrouwenspersoon was (CGVS, p. 8). U dacht ook dat de partij op dit moment niet meer bestaat, wat niet correct is (CGVS, p.11). De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen over de plaatsen waar u C.(...) naartoe bracht, waren zeer algemeen en niet doorleefd. U zei dat u C.(...) naar de radio bracht en naar vergaderingen van de politieke partij en de kerk (ibid.). Wanneer u werd gevraagd naar de specifieke plekken waar u hem naartoe bracht, zei u exact hetzelfde (CGVS, p.10). Aangezien u al die tijd zijn chauffeur en vertrouwenspersoon was, kon er verwacht worden dat u hier veel spontane informatie over kon geven en doorleefder over kon vertellen. Verder sprak u enkel over één campagne-evenement (CGVS, p.9-11). Opnieuw waren ook uw verklaringen hierover niet doorleefd. Het is daarnaast opmerkelijk dat zowel u als uw vrouw, die ook betrokken was bij de campagne, enkel over het evenement op Plaza Bolivar spraken. Daarnaast kon er van u verwacht worden dat u als bodyguard goed op de hoogte was van hoe de veiligheid van C.(...) gegarandeerd werd (CGVS, p.9). Het is dan ook niet aannemelijk dat er hieromtrent niets veranderde gedurende zijn verkiezingscampagne (CGVS, p.12). Verder kon u niet zeggen wat de taken precies waren van J.(...) R.(...) die ook instond voor de veiligheid van C.(...) (CGVS, p.9). Verder moet nog worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot uw vrouw, geen lid was van NUVIPA (CGVS, p.9). De stukken die u ter bevestiging van uw profiel en dat van uw vrouw voorlegde, zijn twee brieven die R.(...) C.(...) over u en uw vrouw schreef op 15 januari 2024 en een video daterend van februari 2024 van R.(...) C.(...). Hierin bevestigt hij dat hij u en uw echtgenote kent, jullie lid waren van Casa de Dios Internacional, dat jullie als bewaker en secretaresse betrokken waren in zijn verkiezingscampagne en werden vervolgd, zonder over dit laatste in detail te treden. Deze getuigenissen hebben een gesolliciteerd karakter en lijken enkel te zijn opgesteld ten behoeve van de asielprocedure, waardoor ze objectiviteit ontberen (ibid.). U legt aldus geen stukken voor die uw betrokkenheid of die van uw vrouw bij de verkiezingscampagne van C.(...) objectief kunnen ondersteunen.

Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat u uw profiel niet aannemelijk kon maken. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw vluchtrelaas.

Vervolgens zijn er verschillende tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud. Bij de DVZ sprak u over doodsb bedreigingen die u ontving gedurende 2012, 2015, 2016 en 2018 (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dan weer dat u op 28 mei 2018 de eerste bedreiging ontving (CGVS, p.5). Wanneer u later gevraagd werd of u tussen 2013 en 2017 problemen had, zei u van niet (CGVS, p.19). U had het tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel over de problemen tijdens de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012, de bedreiging die u in 2018 ontving en het arrestatiebevel dat in 2023 werd afgeleverd. Wanneer u werd gevraagd waarom u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet sprak over de bedreigingen in 2015 en 2016 zei u dat u veel zaken aan uw hoofd had (CGVS, p.25). Het is pas op het moment dat u met uw tegenstrijdige verklaringen in verband met de bedreigingen geconfronteerd werd dat u beaamde dat er in 2015 en 2016 veel bedreigingen waren, waaronder ook telefonische bedreigingen (ibid.). Uw verklaring dat u veel aan uw hoofd had en daarom niets over die bedreigingen zei, volstaat niet (ibid.). Ondanks dat het begrijpelijk is dat u veel zaken aan uw hoofd had op het moment van het onderhoud, kon er wel van u verwacht worden dat u over alle bedreigingen vertelde. Ze waren dan ook de aanleiding voor uw vertrek uit uw land. Bovendien had u meerdere keren de kans om over de verschillende bedreigingen te praten. Zo werd er u gevraagd om alle redenen te geven waarom u uw land verliet en waarom u niet kan terugkeren (CGVS, p.17). Nadat u uw vluchtrelaas deed, werd er u dan weer gevraagd of u de kans had om alles te vertellen (ibid.). U bevestigde dat dit het geval was (ibid.). Er werd u later zelfs uitdrukkelijk gevraagd of er zaken gebeurd waren tussen 2013 en 2017 (CGVS, p.19). U zei toen dat u geen persoonlijke problemen had in die periode (ibid.).

U zei bij de DVZ ook dat verschillende van jullie verkiezingscampagnes door de politie gestopt werden (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Echter, sprak u tijdens het onderhoud maar over één specifieke campagne op Plaza Bolivar die door de politie onderbroken werd (CGVS, p.9, 19). U zei zelfs expliciet dat er tijdens de andere campagnes niets gebeurde (CGVS, p.26). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, zei u dat het enkel tijdens het evenement op Plaza Bolivar was dat de politie tussenkwam (ibid.). U zei dat u wel altijd met R.(...) C.(...) aanwezig was op de verschillende evenementen, maar u bleef in de auto zitten (ibid.).

Hiernaast zei u bij de DVZ dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat personen jullie huis wilden afnemen (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud gaf u dan weer als reden voor uw terugkeer naar Venezuela dat president Castillo aan de macht kwam in Peru (CGVS, p.17, 23). Hij had nauwe banden met de overheid van Maduro en wilde alle Venezolanen in Peru aan Maduro overdragen (ibid.). U en uw gezin ervaarden ook discriminatie in Peru (ibid.). U sprak op geen enkel moment over uw huis dat zou worden afgenomen waardoor u besloot om terug te gaan naar Venezuela. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd zei u het volgende: "Ik ben er nu over aan het nadenken dat inderdaad andere mensen ons huis wilden overnemen eigenlijk. Om daar te gaan wonen (CGVS, p.24)." U gaf aan dat

dit de tweede reden was waarom jullie Peru verlieten (CGVS, p.25). U antwoordde niet op de vraag waarom u dit niet zei tijdens uw persoonlijk onderhoud en liet uitschijnen dat u dit vergat te vertellen (CGVS, p.24). Zoals hierboven al werd aangehaald, is het niet aannemelijk dat u zo'n belangrijk element vergat te vertellen. Zeker aangezien het meespeelde in uw beslissing om terug te keren naar het land waaruit u ongeveer vier jaar eerder vluchtte omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p.17). Bovendien gaf ook uw vrouw dit niet aan als reden voor jullie terugkeer naar Venezuela in 2022 tijdens haar persoonlijk onderhoud (CGVS 2234387B, p.10). Ook zij gaf enkel het presidentschap van Castillo en de discriminatie als reden voor jullie vertrek uit Peru (ibid.). En bij de DVZ zei ze dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat jullie geen stempels in jullie paspoorten hadden (CGVS-vragenlijst M.(...) M.(...) G.(...) M.(...), punt 5, d.d. 16.01.2023). Volgens haar keerden jullie terug om dit te regelen en alles te verkopen (ibid.). Het is pas wanneer zij geconfronteerd werd met uw verklaringen bij de DVZ over de inname van jullie huis dat ze hier over sprak (CGVS 2234387B, p.18). Uw vrouw verklaarde dat ze hier niets eerder over zei omdat er tijdens het onderhoud gesproken werd over de doodsb bedreigingen (ibid.). Echter, kon er ook van haar verwacht worden dat ze hier spontaan over vertelde aangezien dit een belangrijke element was in jullie beslissing om terug te keren naar het land dat jullie ontvluchtten. Daarenboven werd er ook tijdens haar onderhoud over jullie vertrek uit Peru gesproken (CGVS 2234387B, p.16).

Naast het feit dat bovenstaande tegenstrijdigheden een negatieve invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees, heeft jullie terugkeer naar Venezuela op zich al een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees.

Gezien het risico dat het, volgens u, inhoudt om terug te keren naar Venezuela is het merkwaardig dat jullie zelf nog twee maanden naar Venezuela terugkeerden voordat jullie naar België kwamen (CGVS, p.23-24). Bovendien zorgen eerder vermelde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden rond uw vertrek uit Peru ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u geen andere optie had dan terug te keren naar Venezuela. Nog merkwaardiger is dat u bij uw terugkeer terug in uw eigen huis woonde en naar de kerk bleef gaan (CGVS, p.4, 23-24). Door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer kon u namelijk niet aannemelijk maken dat u bij uw terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel op verschillende plekken woonde. Deze tegenstrijdigheden komen later nog aan bod. Verder is het niet aannemelijk dat u naar de kerk bleef gaan ondanks dat u verklaarde dat u in het verleden regelmatig aan de kerk bedreigingen ontving (CGVS, p.19, 25). Het is niet geloofwaardig dat u zo'n risico zou nemen. Zeker aangezien het tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud en dat van uw vrouw duidelijk werd dat u op andere, veiligere manieren betrokken kon blijven bij de kerk en uw geloof kon belijden. Zo gaf u aan dat u in Peru telefonisch en via videocall contact had met uw priester (CGVS, p.23). Ook hier in België heeft u nog contact met de kerk en leren jullie over het woord van god via videocalls met priester C.(...) (CGVS 2234387B, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u niet overwoog om dit ook in Venezuela te doen om zo uw eigen veiligheid en die van uw gezin te garanderen. Verder moet ook opnieuw worden opgemerkt dat jullie kerkgemeenschap in Venezuela geen problemen meer gekend heeft sinds jullie vertrek (CGVS, p.25-26; CGVS, 2234387B, p.20). Ook in de zeven maanden dat uw vrouw en dochters in Venezuela waren terwijl u al in Peru was, kenden zij geen problemen (CGVS, p.23 en CGVS 2234387B, p.15). Dit is merkwaardig aangezien uw vrouw ook deel uitmaakte van de kerk en meewerkte tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) (CGVS 2234387B, p.6-7, 13). Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat de vraag kan worden gesteld in hoeverre u nood hebt aan internationale bescherming. Verder waren er nog verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo verklaarde uw vrouw dat jullie tussen 2013 en 2016 geen problemen hadden (CGVS 2234387B, p.10-11). Ze zei dat jullie in die periode jullie diploma theologie behaalden binnen de kerk (CGVS 2234387B, p.11). Ook u sprak hierover (CGVS, p.9). U sprak echter wel over bedreigingen die u in 2015 ontving, nadat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens het onderhoud (CGVS, p.25). Uw vrouw zei hier niets over en sprak enkel over de bedreiging op 28 mei 2018 en drie verbale bedreigingen die jullie aan de kerk ontvingen tussen 2016 en 2018 (CGVS 2234387B, p.17). U sprak op uw beurt dan weer over de vele bedreigingen die gedurende de jaren naar jullie geroepen werden door personen die langs de kerk passeerden en over telefonische bedreigingen die u ontving (CGVS, p.19, 25). Uw vrouw sprak dan weer enkel over de telefonische bedreigingen die R.(...) C.(...) ontving (CGVS 2234387B, p.13). Wanneer u werd gevraagd waarom uw vrouw niets zei over de verschillende bedreigingen die u aanhaalde, antwoordde u dat u haar niet alles vertelde omdat u haar geen druk wilde opleggen (ibid.). Echter, kon er verwacht worden dat u haar hier dan op z'n minst na jullie vertrek in 2022 van op de hoogte zou hebben gebracht of ter voorbereiding van jullie verzoeken om internationale bescherming. De bedreigingen waren namelijk de aanleiding voor jullie vertrek uit Venezuela.

Daarenboven werd er een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen jullie verklaringen over de bedreiging die u op 28 mei 2018 ontving. U verklaarde dat u op 28 mei 2018 's avonds door één persoon met een geweer bedreigd werd aan de kerk (CGVS, p.19, 22). Naast die persoon was er ook een groep mensen aanwezig die aan het roepen waren (CGVS, p.22). U verklaarde dat u na die bedreiging in uw auto stapte en vertrok (ibid.). Uw vrouw had het dan weer over twee personen die u die avond bedreigden (CGVS 2234387B, p.14). Ze

sprak niet over een groep mensen en stelde bovendien dat die twee personen vertrokken nadat u terug de kerk binnenging (ibid.). Wanneer u ermee werd geconfronteerd dat uw vrouw verklaarde dat u na de bedreiging terug naar de kerk ging en dus niet direct in uw auto stapte en vertrok, wijzigde u plots uw verklaringen (CGVS, p.22-23). Plots zei u dat u inderdaad eerst terugkeerde naar de kerk en daarna pas vertrok (CGVS, p.23). Wanneer u werd gevraagd waarom u dit dan niet eerder verklaarde, zei u enkel dat u veel aan uw hoofd had (ibid.). Echter, is deze uitleg niet voldoende om te verklaren waarom u op het moment dat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden uw verklaring aanpaste naar de verklaring die uw vrouw gaf. Zeker aangezien u degene was die bedreigd werd. Er kan dus worden verwacht dat u hier beter van op de hoogte was dan uw vrouw. Deze tegenstrijdigheid doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de evenementen die plaatsvonden op 28 mei 2018.

Ter volledigheid moet nog worden opgemerkt dat uw vrouw verklaarde dat u in 2017 met uw werk stopte omdat u moest onderduiken en omdat u begon te overwegen om het land te verlaten (CGVS 2234387B, p.13). U zei dan weer dat u met uw werk stopte omdat het bedrijf waar u voor werkte door de overheid werd overgenomen (CGVS, p.26). Ook merkwaardig is dat jullie verklaringen over jullie woonplaatsen na jullie vertrek uit Peru tegenstrijdig waren. U verklaarde dat zowel uzelf, uw vrouw als uw dochters na jullie terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel afwisselden tussen verschillende verblijven (CGVS, p.23-24). Uw vrouw verklaarde dan weer dat ze nooit op andere plekken woonde (CGVS 2234387B, p.4). Ze zei dat jullie gewoon in jullie huis in Bello Monte verbleven (CGVS 2234387B, p.16). Bovendien zei uw vrouw dat u enkel in de jaren voor uw vertrek naar Peru afwisselde tussen verschillende verblijven (CGVS 2234387B, p.4). Volgens haar deed u dit sporadisch (ibid.). U liet dan weer uitschijnen dat u dit regelmatig deed (CGVS, p.4-5, 23).

Alle bovengenoemde tegenstrijdigheden hebben opnieuw een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees. Ook de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas en de vrees van uw vrouw wordt hierdoor aangetast.

Zoals eerder al werd aangehaald was uw vrouw ook actief binnen de kerk en werkte ook zij mee aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...). Echter, is het niet aannemelijk dat u hierdoor problemen kende en uw vrouw niet (CGVS, p.23). Uw verklaring dat uw vrouw zich op de achtergrond probeerde te houden, komt niet overeen met uw verklaringen of die van uw vrouw over haar verantwoordelijkheden binnen de campagne van C.(...) (CGVS, p.6, 23 en CGVS 2234387B, p.6). Daarnaast bleek uit jullie verklaringen en de documenten dat zij even actief was binnen de kerk als u. Bovendien was uw vrouw tijdens de verkiezingscampagne zelfs lid van NUVIPA terwijl u dat niet was (CGVS, p. 9 en CGVS 2234387B, p.7). Toch kon zij gewoon naar de kerk blijven gaan en moest ze niet onderduiken (CGVS 2234387B, p.13). Ook het arrestatiebevel dat u in 2023 ontving, was enkel aan u gericht (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). U zei dat dit kwam omdat u altijd aanwezig was bij de kandidaat (CGVS, p.26). Nochtans heeft het arrestatiebevel het over misdrijven die door de politieke leiders van de partij gepleegd werden (zie administratief dossier). Uit uw verklaring wordt duidelijk dat u geen politiek leider van de partij was en zo ook niet gezien werd. Een voorbeeld hiervan is het moment waarop C.(...) werd opgepakt en u gewoon gevraagd werd om weg te gaan (CGVS, p.6). Bovendien zorgden uw gebrekkige verklaringen in verband met de verkiezingscampagne en C.(...)s taken ervoor dat niet kan worden aangenomen dat u wel degelijk zo vaak samen was met C.(...). Uw vrouw verklaarde daarnaast dat u via het arrestatiebevel gestraft werd omdat u actief was bij NUVIPA en deelnam aan marsen (CGVS 2234387B, p.17). Opnieuw moet worden vermeld dat ook uw vrouw actief was bij NUVIPA en zelfs lid was van de partij. Bovendien zei u nooit dat u deelnam aan marsen. U zei enkel dat u C.(...) begeleidde (CGVS, p.8-10). Daarnaast konden zowel u als uw vrouw niet verklaren waarom het arrestatiebevel pas tien jaar na uw deelname aan de verkiezingscampagne werd opgesteld (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). Jullie zeiden beiden dat het waarschijnlijk was omdat jullie op dat moment het land verlieten (ibid.). Echter, is het niet aannemelijk dat ze niet de kans namen om u te arresteren gedurende de verschillende jaren dat u zich nog in Venezuela bevond. Bovendien stelde uw vrouw dat het arrestatiebevel waarschijnlijk het gevolg was van jullie vertrek via de luchthaven (CGVS 2234387B, p.16-17). Hierdoor rijst de vraag waarom jullie het risico namen om via de luchthaven het land te verlaten en waarom jullie dan op de luchthaven zelf geen problemen kenden (CGVS, p.15 en CGVS 2234387B, p.10). Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Over het arrestatiebevel moet worden opgemerkt dat de naam van de politieke partij waar u banden mee had niet correct vermeld wordt (zie administratief dossier). Er wordt telkens naar NUVIPA verwezen als “Nueva Visión de País” (ibid.). Echter, is de naam van de partij “Nueva Visión para mi País”. Het is niet geloofwaardig dat er in een officieel overheidsdocument meerdere malen foutief naar een bekende en officiële oppositiepartij verwezen wordt. Daarnaast is het opvallend dat men het in het arrestatiebevel enkel heeft over verschillende misdrijven op sociale netwerken (ibid.). Er wordt niets gezegd over uw sociaal of politiek activisme of dat van de partij (ibid.). Deze elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van het arrestatiebevel. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers,

Venezolaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Het feit dat u terwijl u in Venezuela was nooit gearresteerd werd of dat er pas na uw vertrek een arrestatiebevel gevorderd werd, doet dan weer vragen rijzen bij de ernst van de situatie en de vervolgingsfeiten. Ook de andere persoonlijke bedreigingen waar u over sprak leidden nooit tot ernstige situaties. In 2012 werd enkel C.(...) opgepakt en werd u weggestuurd (CGVS, p.6). Voor 2018 werden er enkel verbale en telefonische bedreigingen geuit, waarvan u niet aannemelijk maakte dat ze naar u persoonlijk gericht waren (CGVS, p. 25). In 2018 werd u met een geweer bedreigd, maar gingen de personen gewoon weg zonder verder iets te doen (CGVS, p.22). Nooit werd er gevolg gegeven aan deze bedreigingen. Dit heeft een negatieve invloed op de ernst van uw vrees. U en uw vrouw spraken ook over de dood van A.(...) B.(...) en D.(...) S.(...) . Beide waren leden van de kerk en hielpen tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) en werden daarom gedood (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Het doet de vraag rijzen waarom hun participatie aan deze verschillende zaken wel zo'n ernstige gevolgen had en het bij jullie niet verder ging dan verbale bedreigingen. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat A.(...) bijvoorbeeld tijdens de campagne enkel hielp bij het geluid en dus geen zeer belangrijke rol innam (CGVS 2234387B, p.15). Bovendien konden u en uw vrouw niet aantonen dat hun dood het gevolg was van hun deelname aan de campagne of een gevolg was van hun activiteiten binnen de kerk (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Ook de documenten en foto's die u in verband met hen voorlegde, tonen dit niet aan (zie administratief dossier). Uit het document in verband met het lichaam van A.(...) wordt nergens duidelijk waarom hij gedood werd (zie administratief dossier). En ook de kopieën van zijn identiteitsdocumenten en zijn foto zeggen hier niets over (ibid.). Het verslag in verband met de dood van D.(...) S.(...) werd door zijn moeder geschreven op 11 november 2023 (zie administratief dossier). Getuigenissen van privépersonen hebben echter geen objectieve bewijswaarde. Dit geldt ook voor de verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen en de lijst van namen van personen uit de kerk die bedreigingen ontvangen zouden hebben (zie administratief dossier). Daarnaast worden uw naam en de naam van uw vrouw als dusdanig niet vermeld in de getuigenis van de moeder van D.(...) S.(...) , maar wel de naam M.(...) P.(...) [sic] (zie administratief). De moeder van D.(...) S.(...) schrijft bovendien dat R.(...) C.(...) met de moordenaars van haar zoon sprak en zo te weten kwam dat er verschillende politieke figuren bij de moord betrokken waren (ibid.). Zowel u als uw vrouw zeiden hier niets over. De verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen gaat dan weer over de bedreigingen die andere leden van de kerk, onder andere J.(...) L.(...) , ontvingen (zie administratief dossier). U en uw vrouw worden enkel vermeld wanneer het gaat over de verschillende zaken die uit de kerk gestolen werden (ibid.). Er wordt enkel geschreven dat u en uw vrouw hiervan getuigen waren (ibid.). Aangezien uw vrouw ook als getuige wordt vermeld, is het extra opvallend dat ze niets zei over de diefstallen (CGVS 2234387B). Deze vaststellingen zorgen er nogmaals voor dat bovengenoemde documenten uw verklaringen en die van uw vrouw geen kracht kunnen bijzetten.

Ten slotte, waren de bedreigingen en de manier waarop u en uw vrouw hiermee omgingen niet aannemelijk. Eerst en vooral kon u geen duidelijk beeld scheppen over de verschillende bedreigingen (CGVS, p.19). Uw verklaringen hierover waren chaotisch en tegenstrijdig. Alleen dit element doet al vragen rijzen bij de echtheid van de verschillende bedreigingen. Ook uw verklaringen over de bedreiging op 28 mei 2018 bleven oppervlakkig (CGVS, p.22). Het is merkwaardig dat u er niet in slaagde hier doorleefd en spontaan over te vertellen terwijl dit wel de aanleiding was voor u om het land te verlaten (ibid.). Verder is het opmerkelijk dat u pas in 2018 besloot om het land te verlaten terwijl u eigenlijk al sinds 2012 problemen kende. U stelde dat u in 2018 vertrok omdat u op 28 mei van dat jaar met een geweer bedreigd werd, C.(...) verliet het land, J.(...) L.(...) werd gevangen genomen en broeder S.(...) werd gedood (CGVS, p.25). Echter, houdt deze verklaring geen stand aangezien deze zaken, buiten de bedreiging op 28 mei 2018, allemaal in 2016 gebeurden en u pas twee jaar later besloot om te vertrekken (ibid.). U en uw vrouw bleven tussen 2012 en 2018 ook gewoon naar de kerk gaan ondanks de bedreigingen (CGVS, p.21). Zoals eerder al werd aangehaald, ging u zelfs na uw terugkeer uit Peru gewoon, zonder problemen, naar de kerk. Dit terwijl u duidelijk de mogelijkheid had om op veiligere manieren deel uit te maken van de kerk en uw geloof te belijden (CGVS 2234387B, p. 19). Ook in de periode dat u in Peru was en uw vrouw en dochters nog in Venezuela konden zij zonder problemen naar de kerk gaan (CGVS 2234387B, p.15). Volgens uw verklaringen gebeurde er na jullie vertrek, buiten de overhandiging van het arrestatiebevel aan uw schoonvader, niets meer (CGVS, p.25-26 en CGVS 2234387, p.16). Bovenstaande elementen hebben opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten en de hieruit voortvloeiende problemen en vervolgingsfeiten. Ook aan de problemen die u kende als gevolg van uw lidmaatschap bij de kerk en uw band met R.(...) C.(...) kan geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees

voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De identiteitsdocumenten van uzelf, uw vrouw en uw dochters, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bevatten enkel informatie over jullie identiteit en familiesamenstelling. De diploma's van uzelf en uw vrouw, uw ID-badge van de kerk en de verschillende foto's en de video van uw vrouw die u voorlegde in verband met de kerkgemeenschap bevestigen enkel dat jullie lid waren van de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional. De foto's in verband met de verkoop van uw huis ondersteunen enkel uw verklaring dat u uw huis voor uw verrek uit Venezuela verkocht. Bovenstaande elementen werden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Het logo van NUVIPA toont dan weer niet aan dat u en uw vrouw betrokken waren bij de partij. Het medisch document en de echografie die u voorlegde in verband met het miskraam van uw vrouw bevestigen het miskraam, maar tonen niet aan wat de aanleiding van dit miskraam was. De documenten in verband met jullie verblijf in Peru tonen dan weer enkel aan dat jullie daar verbleven, maar tonen niet aan om welke reden jullie naar Peru gingen. Jullie verblijf in Peru werd in deze beslissing niet in vraag gesteld. De overige documenten en foto's werden hierboven al besproken en kunnen de bovenstaande conclusie niet wijzigen.

Tot slot legde u nog twee psychologische attesten voor. Het eerste attest bevestigt dat u en uw vrouw therapie volgen voor episodes van angst, verdriet, slaapstoornissen en paranoia (zie administratief dossier). Ook blijkt hieruit dat u en uw vrouw aan post-traumatische stress lijden (ibid.). Het tweede attest dat u voorlegde, stelt dat uw dochter sinds januari 2024 ook psychologische begeleiding krijgt en om de twee à drie weken speltherapie volgt (zie administratief dossier). Echter, kan uit het attest met betrekking tot u en uw echtgenote niet worden afgeleid op welke wijze en op basis van hoeveel raadgevingen de psychologen tot hun diagnoses zijn gekomen. Het attest vormt dan ook geen bewijs van de omstandigheden waarin jullie psychische problemen opliepen. Psychologen doen immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Bijgevolg vormen de psychologische attesten geen voldoende bewijs voor de door u aangehaalde vluchtmotieven. In verband met uw dochters psychologische problemen moet worden aangehaald dat het miskraam van uw vrouw niet in vraag wordt gesteld. Wel, kan dit attest niet bewijzen dat dit het gevolg was van de vervolgingsfeiten die u aanhaalde. Daarnaast moet er nog worden opgemerkt dat uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat u en uw echtgenote in staat waren om uw vluchtrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten. Dit alles brengt met zich mee dat er geen overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in de attesten een afbreuk doen aan de uitkomst van uw verzoek of de redenen waarop deze is gestoeld.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen en de opmerkingen van uw echtgenote over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocaat overmaakte evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. De opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben voornamelijk betrekking op schrijf- en spelfouten en elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofdte een gegronde vrees

voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat "situaties waarin degene die om subsidiaire

bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf (cgrs.be) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster bespreekt vooreerst verschillende bepalingen van de Procedurerichtlijn en meent dat de verwerende partij ingevolge hiervan de verplichting heeft om verzoekster in de gelegenheid te stellen om daadwerkelijk een advocaat in alle fasen van de procedure te raadplegen, dat de verwerende partij verplicht is om verzoekers om internationale bescherming zich te laten vergezellen door een raadsman, en dat verzoekers moeten ingelicht worden over hun rechten tijdens de procedure in een taal die zij begrijpen. Verzoekster meent met volgend betoog: "De richtlijn werd niet correct omgezet in de Belgische nationale regelgeving. Volgens het verslag aan de Koning beperkt artikel 3, 4° PR DVZ de rechtsbijstand tot het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Een verzoeker moet volgens artikel 22 van de Procedurerichtlijn echter in de gelegenheid gesteld worden om in alle fasen van de procedure rechtsbijstand te genieten. De lidstaten kunnen de rechtsbijstand niet beperken tot een bepaald deel van de procedure (zoals verduidelijkt in het Verslag aan de Koning). Artikel 22, 1. van de Procedurerichtlijn is hierover heel duidelijk. Ook artikel 23, 3., le lid Procedurerichtlijn bepaalt heel duidelijk dat verzoekers rechtsbijstand moeten kunnen genieten tijdens het persoonlijk onderhoud. Het "vragenlijst CGVS", dat betrekking heeft op de uiteenzetting van de asielmotieven, wordt ingevuld gedurende een persoonlijk onderhoud in de zin van de Europese wetgeving. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat de uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het daarin gestelde doel te verwezenlijken, alsook hun verplichting krachtens (oud) artikel 10 EG om alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, voor alle met overheidsgezag beklede instanties in de lidstaten gelden (zie met name arrest van 10 april 1984, Von Colson en Kamonn, 14/83, Jurispr. p. 1891, punt 26; arrest van 13 november 1990, Marleasing, C-106/89, Jurispr. blz. 1-4135, punt 8; arrest Faccini Dori, punt 26; arresten van 18 december 1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Jurispr. p. 1-7411, punt 40, en 25 februari 1999, Carbonari e.a., C-131/97, Jurispr. p. 1-1103, punt 48). De Belgische regelgeving maakt een onderscheid tussen het onderhoud bij het CGVS en dat bij de DVZ omdat deze laatste - volgens het Verslag aan de Koning - louter administratief is. Dit onderscheid kan geen afbreuk doen aan de verplichting rustende op de Belgische Staat om verzoekers in elke fase van de procedure rechtsbijstand te laten genieten, tijdens elk onderhoud. Dat het om een administratief onderhoud gaat rechtvaardigt de uitsluiting uit de werking van de Procedurerichtlijn niet. Recht op het zich laten vergezellen van een advocaat voor het onderhoud dat betrekking heeft op het invullen van het vragenlijst CGVS Aan de bovenstaande voorwaarden is voldaan, waardoor verzoeker zich op artikel 22 en 23 Procedurerichtlijn kan beroepen en recht heeft zich te laten vergezellen door een advocaat tijdens het verhoor bij de DVZ (het invullen van de vragenlijst van het CGVS). Een correcte omzetting of uitlegging van de Europese bepalingen zou asielzoekers daadwerkelijk in de gelegenheid stellen om rechtsbijstand te genieten bij het verhoor van de DVZ. De huidige stand van de

Belgische regelgeving miskent dit." dat de Procedurerichtlijn niet correct werd omgezet in Belgische wetgeving.

De Raad stelt vast dat verzoeksters betoog zich beperkt tot louter wetskritiek, waarvoor de Raad niet bevoegd is. Aangezien verzoekster zich steunt op voormelde wetskritiek alsook op de Procedurerichtlijn die volgens verzoekster niet correct werd omgezet en de gangbare praktijk om tijdens de interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijstand van een advocaat te voorzien hekelt, teneinde te stellen dat de bestreden beslissing behept is met een substantiële vormvereiste kan zij dan ook niet worden gevolgd.

Geen enkele rechtsregel verplicht de asielinstanties om voor een verzoeker om internationale bescherming een advocaat te voorzien tijdens de inschrijving van zijn verzoek om internationale bescherming en/of tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het staat verzoekster overigens vrij om zelf haar verdediging te organiseren. Dat verzoekster tijdens de inschrijving van haar verzoek om internationale bescherming en tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een advocaat, volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat geen rekening zou mogen worden gehouden met de verklaringen die zij toen heeft afgelegd.

Verder benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming in staat is om voldoende coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. De feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek, moeten op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze worden weergegeven in iedere fase van het onderzoek. Dit geldt tevens tijdens een interview zonder bijstand van een advocaat. Hoe dan ook toont verzoekster niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het algemene betoog dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijstand genoot van een advocaat en dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat zij op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kort heeft uitgelegd waarom zij niet terug kon keren en het land moest verlaten, maar een paar details niet kon bespreken, kan dan ook niet volstaan ter verklaring van de tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing.

De verslagen van de interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken genieten, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoekster mag bewijzen dat zij hetgeen in deze verslagen werd neergeschreven op een andere manier heeft gezegd. Zij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Echter slaagt verzoekster er niet in haar beweringen dienaangaande hard te maken. Door zich louter af te vragen of deze opgetekende verklaringen wel een getrouwe weergave zijn van wat zij heeft gezegd, nu er geen advocaat bij aanwezig was en zij kort de zaken heeft weergegeven, zonder details toont verzoekster niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn. Haar verklaringen werden aan haar voorgelezen in het Spaans (zowel de vragenlijst CGVS als verklaring DVZ) en zij heeft deze voor akkoord ondertekend. Bovendien bevestigde verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij het in een paar woorden heeft kunnen uitleggen, een paar details niet kon bespreken, de belangrijkste zaken heeft kunnen vermelden en dat zij de tolk goed verstond. Verzoekster stelde zelfs dat ze haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar hebben voorgelezen en ontkende verder nog opmerkingen te hebben bij het interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, 3). Het kan dan ook niet volstaan te verwijzen naar het feit dat haar advocaat tijdens deze interviews niet aanwezig was, noch dat het interview kort was. Daarenboven heeft de bestreden beslissing geenszins betrekking op de verklaringen die verzoekster tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben afgelegd, maar steunt deze in hoofdzaak op haar verklaringen die zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal heeft afgelegd die tegenstrijdig bleken met de verklaringen van haar echtgenoot zoals omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in haar hoofd geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de bovenstaande motivering onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar wordt vastgesteld dat zij haar rol als campagnemedewerker niet kan aantonen, kan door verzoekster niet worden bijgetreden. Zij geeft aan te antwoorden op de vragen, de namen te geven van de personen met wie ze samenwerkte en voert aan dat haar rol eerder beperkt was, ze hielp enkel met de publiciteit en was er niet de verantwoordelijke voor. Zij meent dan ook dat haar rol wordt overschat door verweerder. Ook meent zij dat haar verklaring dat de partij niet meer bestaat, haar niet kan verweten worden, gelet op haar vertrek uit het politieke milieu in Venezuela sinds minstens 2019, wanneer ze naar Peru is gevlucht hetgeen vijf jaar geleden is.

Verzoekster overtuigt hiermee niet. Gelet op de volgende pertinente vaststellingen: *“Uw verklaringen over uw functie bleven oppervlakkig en waren niet doorleefd (CGVS, p.6). Wanneer u naar uw taken werd gevraagd, zei u enkel dat u naar bedrijven ging om op een goedkope manier aan plakbiljetten te geraken en dat jullie deze ’s ochtends ophingen (ibid.). U kon hier echter niet spontaan over vertellen. En zelfs wanneer er u verschillende vragen in verband met uw werk voor de partij werden gesteld, bleven uw antwoorden redelijk vaag. Zo werd u gevraagd wie u allemaal hielp en antwoordde u gewoon dat het verschillende personen waren (ibid.). Wanneer er werd gevraagd naar de inhoud van de aanplakbiljetten zei u enkel dat er NUVIPA opstond met een foto van de kandidaat en de slogan (ibid.). Er werd dan nog doorgevraagd over het uitdelen van de aanplakbiljetten, hoe dit verliep en waar u dit deed en opnieuw vertelde u niet spontaan en bleef u oppervlakkig (CGVS, p.8). Ook uw verklaringen over de partij zelf bleven, ondanks dat u er lid van was, oppervlakkig (CGVS, p.7). U kon enkel zeggen dat het een centrumpartij was die momenteel niet meer bestaat (ibid.), wat overigens niet correct is. De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier). Over de visie van R.(...) C.(...) zei u enkel dat hij verandering wilde binnen de politie en meer voedselsteun wilde organiseren (CGVS, p.8). Daarnaast is het merkwaardig dat u verantwoordelijk was voor de propaganda en de publiciteit, maar bijna nooit deelnam aan campagne-evenementen (CGVS, p.7). U ging maar één keer naar een evenement dat doorging op La Plaza Bolivar (ibid.). Het is niet aannemelijk dat iemand die instond voor de publiciteit en propaganda, maar aan één evenement deelnam. U kon dan ook uw profiel als campagnemedewerker van R.(...) C.(...) niet bevestigen. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.”* die allen steun vinden in het administratief dossier kan de Raad verweerder bijtreden dat haar verklaringen over haar functie oppervlakkig waren en niet doorleefd. Ook al was zij niet de verantwoordelijke en was haar rol eerder beperkt, dan nog kan worden verwacht dat zij over haar functies en handelingen doorleefde en concrete verklaringen aflegde, zonder te blijven steken in oppervlakkigheden. Waar zij meent dat haar niet kan verweten worden dat zij niet weet of haar partij al dan niet nog bestaat, gelet op haar vertrek uit het politieke milieu in Venezuela sinds minstens 2019, wanneer ze naar Peru is gevlucht hetgeen vijf jaar geleden is, kan zij evenmin overtuigen. Verzoekster baseert haar nood aan internationale bescherming immers op haar activiteiten voor deze partij, waardoor er van haar wel degelijk kan worden verwacht dat zij weet of deze partij überhaupt nog bestaat.

Uit de gegevens van het dossier, alsook uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar verzoek om internationale bescherming verbindt aan deze van haar echtgenoot. Zij roept dezelfde motieven in. Verzoekster verwijst verder ook naar dezelfde middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift dat in hoofde van haar echtgenoot werd ingediend.

2.4. De zaken met rolnummers 320 987 en 320 994 werden tijdens de terechtzitting dan ook samen opgeroepen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest van 20 december 2024 met nr. 319 119 het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters echtgenoot verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker de schending aan van:

“De artikelen 12, 1.), a); 22 en 23 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming; Artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt. De rechten van verdediging.”. Verzoeker meent ook dat er een appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest gedood of opgepakt te worden omwille van uw betrokkenheid bij de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) en uw betrokkenheid bij de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional (CGVS, p.7-8, 17).

Echter, dient er te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verschillende tegenstrijdigheden, vaagheden, merkwaardigheden en onaannemelijkheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vooreerst wordt niet betwist dat u en uw vrouw actief waren binnen de kerkgemeenschap Ciudad Casa de Dios Internacional. Echter, kan niet worden gesteld dat louter jullie lidmaatschap bij de kerk voldoende is om over te gaan tot internationale bescherming. Uit de verklaringen van u en uw vrouw blijkt om te beginnen dat jullie kerkgemeenschap geen problemen heeft gekend na jullie vertrek (CGVS, p.25-26, CGVS 2234387B, p.19). Uw vrouw zei dat de kerkgemeenschap momenteel nog steeds wekelijkse congregaties organiseert zonder problemen (CGVS 2234387B, p.19). Daarnaast had u het over diefstallen uit de kerk (CGVS, p.21). U kon deze niet aannemelijk maken. Ondanks dat de diefstallen al jaren aan de gang waren, kon u hier niet doorleefd over vertellen (ibid.). Opvallend is ook dat uw vrouw helemaal niets over diefstallen zei. Nochtans was zij ook zeer actief binnen de kerk en kon er vanuit worden gegaan dat zij hier ook van op de hoogte was. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de diefstallen.

Daarnaast waren de problemen en bedreigingen die u aanhaalde en die verband hielden met uw medewerking aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012 voor de politieke partij NUVIPA en ook uw banden met C.(...) na de campagne dan weer niet geloofwaardig door de verschillende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo is het niet geloofwaardig dat u de bodyguard en chauffeur was van R.(...) C.(...). Hierdoor is ook uw betrokkenheid bij zijn verkiezingscampagne in 2012 niet geloofwaardig. U kon bijvoorbeeld niet zeggen waarom C.(...) u precies koos om zijn bodyguard en chauffeur te zijn (CGVS, p.8-9). U zei enkel dat hij u vroeg om zijn beveiliging te zijn en dat u het altijd al was (CGVS, p.8). Jullie waren altijd samen en u was zijn vertrouwenspersoon (ibid.). Het is dan ook opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte was van R.(...) C.(...)s activiteiten en zijn verkiezingscampagne. U kon niet veel informatie geven over de vergaderingen waar hij aan deelnam en zei enkel dat het over politiek ging (CGVS, p.9). U bleef namelijk altijd in de auto op hem wachten (ibid.). Nochtans zou van zijn vertrouwenspersoon verwacht kunnen worden dat deze meer inhoudelijke informatie kon geven. Ook uw verklaringen over zijn verkiezingscampagne waren zeer oppervlakkig. Wanneer u werd gevraagd naar R.(...) C.(...)s rol binnen NUVIPA zei u enkel dat hij regionaal kandidaat was voor de verkiezingen van 2012 (CGVS, p.9-12). Ook over de partij waar hij voor opkwam, kon u enkel oppervlakkige informatie geven (CGVS, p.11). Gevraagd waar NUVIPA als partij voor stond, zei u dat ze verandering wilden (ibid.). Wanneer hierover werd doorgevraagd, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze gewoon verandering wilden (ibid.). U stelde dat u nooit met C.(...) sprak over de politieke partij en politiek in het algemeen (CGVS, p.10). Dit is niet aannemelijk aangezien u beweerde dat u zijn vertrouwenspersoon was (CGVS, p. 8). U dacht ook dat de partij op dit moment niet meer bestaat, wat niet correct is (CGVS, p.11). De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen over de plaatsen waar u C.(...) naartoe bracht, waren zeer algemeen en niet doorleefd. U zei dat u C.(...) naar de radio bracht en naar vergaderingen van de politieke partij en de kerk (ibid.). Wanneer u werd gevraagd naar de specifieke plekken waar u hem naartoe bracht, zei u exact hetzelfde (CGVS, p.10). Aangezien u al die tijd zijn chauffeur en vertrouwenspersoon was, kon er verwacht worden dat u hier veel spontaner informatie over kon geven en doorleefder over kon vertellen. (...) Daarnaast kon er van u verwacht worden dat u als bodyguard goed op de hoogte was van hoe de veiligheid van C.(...) gegarandeerd werd (CGVS, p.9). Het is dan ook niet aannemelijk dat er hieromtrent niets veranderde

gedurende zijn verkiezingscampagne (CGVS, p.12). Verder kon u niet zeggen wat de taken precies waren van J.(...) R.(...) die ook instond voor de veiligheid van C.(...) (CGVS, p.9). Verder moet nog worden opgemerkt dat u, in tegenstelling tot uw vrouw, geen lid was van NUVIPA (CGVS, p.9). De stukken die u ter bevestiging van uw profiel en dat van uw vrouw voorlegde, zijn twee brieven die R.(...) C.(...) over u en uw vrouw schreef op 15 januari 2024 en een video daterend van februari 2024 van R.(...) C.(...). Hierin bevestigt hij dat hij u en uw echtgenote kent, jullie lid waren van Casa de Dios Internacional, dat jullie als bewaker en secretaresse betrokken waren in zijn verkiezingscampagne en werden vervolgd, zonder over dit laatste in detail te treden. Deze getuigenissen hebben een gesolliciteerd karakter en lijken enkel te zijn opgesteld ten behoeve van de asielprocedure, waardoor ze objectiviteit ontberen (ibid.). U legt aldus geen stukken voor die uw betrokkenheid of die van uw vrouw bij de verkiezingscampagne van C.(...) objectief kunnen ondersteunen.

Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat u uw profiel niet aannemelijk kon maken. Dit heeft een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees en uw vluchtrelaas.

Vervolgens zijn er verschillende tegenstrijdigheden op te merken tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud. Bij de DVZ sprak u over doodsb bedreigingen die u ontving gedurende 2012, 2015, 2016 en 2018 (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u aanvankelijk dan weer dat u op 28 mei 2018 de eerste bedreiging ontving (CGVS, p.5). Wanneer u later gevraagd werd of u tussen 2013 en 2017 problemen had, zei u van niet (CGVS, p.19). U had het tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel over de problemen tijdens de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...) in 2012, de bedreiging die u in 2018 ontving en het arrestatiebevel dat in 2023 werd afgeleverd. Wanneer u werd gevraagd waarom u tijdens uw persoonlijk onderhoud niet sprak over de bedreigingen in 2015 en 2016 zei u dat u veel zaken aan uw hoofd had (CGVS, p.25). Het is pas op het moment dat u met uw tegenstrijdige verklaringen in verband met de bedreigingen geconfronteerd werd dat u beaamde dat er in 2015 en 2016 veel bedreigingen waren, waaronder ook telefonische bedreigingen (ibid.). Uw verklaring dat u veel aan uw hoofd had en daarom niets over die bedreigingen zei, volstaat niet (ibid.). Ondanks dat het begrijpelijk is dat u veel zaken aan uw hoofd had op het moment van het onderhoud, kon er wel van u verwacht worden dat u over alle bedreigingen vertelde. Ze waren dan ook de aanleiding voor uw vertrek uit uw land. Bovendien had u meerdere keren de kans om over de verschillende bedreigingen te praten. Zo werd er u gevraagd om alle redenen te geven waarom u uw land verliet en waarom u niet kan terugkeren (CGVS, p.17). Nadat u uw vluchtrelaas deed, werd er u dan weer gevraagd of u de kans had om alles te vertellen (ibid.). U bevestigde dat dit het geval was (ibid.). Er werd u later zelfs uitdrukkelijk gevraagd of er zaken gebeurd waren tussen 2013 en 2017 (CGVS, p.19). U zei toen dat u geen persoonlijke problemen had in die periode (ibid.).

U zei bij de DVZ ook dat verschillende van jullie verkiezingscampagnes door de politie gestopt werden (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Echter, sprak u tijdens het onderhoud maar over één specifieke campagne op Plaza Bolivar die door de politie onderbroken werd (CGVS, p.9, 19). U zei zelfs expliciet dat er tijdens de andere campagnes niets gebeurde (CGVS, p.26). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, zei u dat het enkel tijdens het evenement op Plaza Bolivar was dat de politie tussenkwam (ibid.). U zei dat u wel altijd met R.(...) C.(...) aanwezig was op de verschillende evenementen, maar u bleef in de auto zitten (ibid.).

Hiernaast zei u bij de DVZ dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat personen jullie huis wilden afnemen (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 16.01.2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud gaf u dan weer als reden voor uw terugkeer naar Venezuela dat president Castillo aan de macht kwam in Peru (CGVS, p.17, 23). Hij had nauwe banden met de overheid van Maduro en wilde alle Venezolanen in Peru aan Maduro overdragen (ibid.). U en uw gezin ervaarden ook discriminatie in Peru (ibid.). U sprak op geen enkel moment over uw huis dat zou worden afgenomen waardoor u besloot om terug te gaan naar Venezuela. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd zei u het volgende: "Ik ben er nu over aan het nadenken dat inderdaad andere mensen ons huis wilden overnemen eigenlijk. Om daar te gaan wonen (CGVS, p.24)." U gaf aan dat dit de tweede reden was waarom jullie Peru verlieten (CGVS, p.25). U antwoordde niet op de vraag waarom u dit niet zei tijdens uw persoonlijk onderhoud en liet uitschijnen dat u dit vergat te vertellen (CGVS, p.24). Zoals hierboven al werd aangehaald, is het niet aannemelijk dat u zo'n belangrijk element vergat te vertellen. Zeker aangezien het meespeelde in uw beslissing om terug te keren naar het land waaruit u ongeveer vier jaar eerder vluchtte omdat uw leven in gevaar was (CGVS, p.17). Bovendien gaf ook uw vrouw dit niet aan als reden voor jullie terugkeer naar Venezuela in 2022 tijdens haar persoonlijk onderhoud (CGVS 2234387B, p.10). Ook zij gaf enkel het presidentschap van Castillo en de discriminatie als reden voor jullie vertrek uit Peru (ibid.). En bij de DVZ zei ze dat jullie terugkeerden naar Venezuela omdat jullie geen stempels in jullie paspoorten hadden (CGVS-vragenlijst (...), punt 5, d.d. 16.01.2023). Volgens haar keerden jullie terug om dit te regelen en alles te verkopen (ibid.). Het is pas wanneer zij geconfronteerd werd met uw verklaringen bij de DVZ over de inname van jullie huis dat ze hier over sprak (CGVS 2234387B, p.18). Uw vrouw verklaarde dat ze hier niets eerder over zei omdat er tijdens het onderhoud gesproken werd over de doodsb bedreigingen (ibid.). Echter, kon er ook van haar verwacht worden dat ze hier spontaan over vertelde aangezien dit een

belangrijke element was in jullie beslissing om terug te keren naar het land dat jullie ontvluchtten. Daarenboven werd er ook tijdens haar onderhoud over jullie vertrek uit Peru gesproken (CGVS 2234387B, p.16).

Naast het feit dat bovenstaande tegenstrijdigheden een negatieve invloed hebben op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees, heeft jullie terugkeer naar Venezuela op zich al een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vrees.

Gezien het risico dat het, volgens u, inhoudt om terug te keren naar Venezuela is het merkwaardig dat jullie zelf nog twee maanden naar Venezuela terugkeerden voordat jullie naar België kwamen (CGVS, p.23-24). Bovendien zorgen eerder vermelde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden rond uw vertrek uit Peru ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u geen andere optie had dan terug te keren naar Venezuela. Nog merkwaardiger is dat u bij uw terugkeer terug in uw eigen huis woonde en naar de kerk bleef gaan (CGVS, p.4, 23-24). Door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer kon u namelijk niet aannemelijk maken dat u bij uw terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel op verschillende plekken woonde. Deze tegenstrijdigheden komen later nog aan bod. Verder is het niet aannemelijk dat u naar de kerk bleef gaan ondanks dat u verklaarde dat u in het verleden regelmatig aan de kerk bedreigingen ontving (CGVS, p.19, 25). Het is niet geloofwaardig dat u zo'n risico zou nemen. Zeker aangezien het tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud en dat van uw vrouw duidelijk werd dat u op andere, veiligere manieren betrokken kon blijven bij de kerk en uw geloof kon belijden. Zo gaf u aan dat u in Peru telefonisch en via videocall contact had met uw priester (CGVS, p.23). Ook hier in België heeft u nog contact met de kerk en leren jullie over het woord van god via videocalls met priester C.(...) (CGVS 2234387B, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u niet overwoog om dit ook in Venezuela te doen om zo uw eigen veiligheid en die van uw gezin te garanderen. Verder moet ook opnieuw worden opgemerkt dat jullie kerkgemeenschap in Venezuela geen problemen meer gekend heeft sinds jullie vertrek (CGVS, p.25-26; CGVS, 2234387B, p.20). Ook in de zeven maanden dat uw vrouw en dochters in Venezuela waren terwijl u al in Peru was, kenden zij geen problemen (CGVS, p.23 en CGVS 2234387B, p.15). Dit is merkwaardig aangezien uw vrouw ook deel uitmaakte van de kerk en meewerkte tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) (CGVS 2234387B, p.6-7, 13). Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat de vraag kan worden gesteld in hoeverre u nood hebt aan internationale bescherming.

Verder waren er nog verschillende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. Zo verklaarde uw vrouw dat jullie tussen 2013 en 2016 geen problemen hadden (CGVS 2234387B, p.10-11). Ze zei dat jullie in die periode jullie diploma theologie behaalden binnen de kerk (CGVS 2234387B, p.11). Ook u sprak hierover (CGVS, p.9). U sprak echter wel over bedreigingen die u in 2015 ontving, nadat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de DVZ en uw verklaringen tijdens het onderhoud (CGVS, p.25). Uw vrouw zei hier niets over en sprak enkel over de bedreiging op 28 mei 2018 en drie verbale bedreigingen die jullie aan de kerk ontvingen tussen 2016 en 2018 (CGVS 2234387B, p.17). U sprak op uw beurt dan weer over de vele bedreigingen die gedurende de jaren naar jullie geroepen werden door personen die langs de kerk passeerden en over telefonische bedreigingen die u ontving (CGVS, p.19, 25). Uw vrouw sprak dan weer enkel over de telefonische bedreigingen die R.(...) C.(...) ontving (CGVS 2234387B, p.13). Wanneer u werd gevraagd waarom uw vrouw niets zei over de verschillende bedreigingen die u aanhaalde, antwoordde u dat u haar niet alles vertelde omdat u haar geen druk wilde opleggen (ibid.). Echter, kon er verwacht worden dat u haar hier dan op z'n minst na jullie vertrek in 2022 van op de hoogte zou hebben gebracht of ter voorbereiding van jullie verzoeken om internationale bescherming. De bedreigingen waren namelijk de aanleiding voor jullie vertrek uit Venezuela.

Daarenboven werd er een tegenstrijdigheid opgemerkt tussen jullie verklaringen over de bedreiging die u op 28 mei 2018 ontving. U verklaarde dat u op 28 mei 2018 's avonds door één persoon met een geweer bedreigd werd aan de kerk (CGVS, p.19, 22). Naast die persoon was er ook een groep mensen aanwezig die aan het roepen waren (CGVS, p.22). U verklaarde dat u na die bedreiging in uw auto stapte en vertrok (ibid.). Uw vrouw had het dan weer over twee personen die u die avond bedreigden (CGVS 2234387B, p.14). Ze sprak niet over een groep mensen en stelde bovendien dat die twee personen vertrokken nadat u terug de kerk binnenging (ibid.). Wanneer u ermee werd geconfronteerd dat uw vrouw verklaarde dat u na de bedreiging terug naar de kerk ging en dus niet direct in uw auto stapte en vertrok, wijzigde u plots uw verklaringen (CGVS, p.22-23). Plots zei u dat u inderdaad eerst terugkeerde naar de kerk en daarna pas vertrok (CGVS, p.23). Wanneer u werd gevraagd waarom u dit dan niet eerder verklaarde, zei u enkel dat u veel aan uw hoofd had (ibid.). Echter, is deze uitleg niet voldoende om te verklaren waarom u op het moment dat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden uw verklaring aanpaste naar de verklaring die uw vrouw gaf. Zeker aangezien u degene was die bedreigd werd. Er kan dus worden verwacht dat u hier beter van op de hoogte was dan uw vrouw. Deze tegenstrijdigheid doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de evenementen die plaatsvonden op 28 mei 2018.

Ter volledigheid moet nog worden opgemerkt dat uw vrouw verklaarde dat u in 2017 met uw werk stopte omdat u moest onderduiken en omdat u begon te overwegen om het land te verlaten (CGVS 2234387B,

p.13). U zei dan weer dat u met uw werk stopte omdat het bedrijf waar u voor werkte door de overheid werd overgenomen (CGVS, p.26). Ook merkwaardig is dat jullie verklaringen over jullie woonplaatsen na jullie vertrek uit Peru tegenstrijdig waren. U verklaarde dat zowel uzelf, uw vrouw als uw dochters na jullie terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel afwisselden tussen verschillende verblijven (CGVS, p.23-24). Uw vrouw verklaarde dan weer dat ze nooit op andere plekken woonde (CGVS 2234387B, p.4). Ze zei dat jullie gewoon in jullie huis in Bello Monte verbleven (CGVS 2234387B, p.16). Bovendien zei uw vrouw dat u enkel in de jaren voor uw vertrek naar Peru afwisselde tussen verschillende verblijven (CGVS 2234387B, p.4). Volgens haar deed u dit sporadisch (ibid.). U liet dan weer uitschijnen dat u dit regelmatig deed (CGVS, p.4-5, 23).

Alle bovengenoemde tegenstrijdigheden hebben opnieuw een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees. Ook de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas en de vrees van uw vrouw wordt hierdoor aangetast.

Zoals eerder al werd aangehaald was uw vrouw ook actief binnen de kerk en werkte ook zij mee aan de verkiezingscampagne van R.(...) C.(...). Echter, is het niet aannemelijk dat u hierdoor problemen kende en uw vrouw niet (CGVS, p.23). Uw verklaring dat uw vrouw zich op de achtergrond probeerde te houden, komt niet overeen met uw verklaringen of die van uw vrouw over haar verantwoordelijkheden binnen de campagne van C.(...) (CGVS, p.6, 23 en CGVS 2234387B, p.6). Daarnaast bleek uit jullie verklaringen en de documenten dat zij even actief was binnen de kerk als u. Bovendien was uw vrouw tijdens de verkiezingscampagne zelfs lid van NUVIPA terwijl u dat niet was (CGVS, p. 9 en CGVS 2234387B, p.7). Toch kon zij gewoon naar de kerk blijven gaan en moest ze niet onderduiken (CGVS 2234387B, p.13). Ook het arrestatiebevel dat u in 2023 ontving, was enkel aan u gericht (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). U zei dat dit kwam omdat u altijd aanwezig was bij de kandidaat (CGVS, p.26). Nochtans heeft het arrestatiebevel het over misdrijven die door de politieke leiders van de partij gepleegd werden (zie administratief dossier). Uit uw verklaring wordt duidelijk dat u geen politiek leider van de partij was en zo ook niet gezien werd. Een voorbeeld hiervan is het moment waarop C.(...) werd opgepakt en u gewoon gevraagd werd om weg te gaan (CGVS, p.6). Bovendien zorgden uw gebrekkige verklaringen in verband met de verkiezingscampagne en C.(...)s taken ervoor dat niet kan worden aangenomen dat u wel degelijk zo vaak samen was met C.(...). Uw vrouw verklaarde daarnaast dat u via het arrestatiebevel gestraft werd omdat u actief was bij NUVIPA en deelnam aan marsen (CGVS 2234387B, p.17). Opnieuw moet worden vermeld dat ook uw vrouw actief was bij NUVIPA en zelfs lid was van de partij. Bovendien zei u nooit dat u deelnam aan marsen. U zei enkel dat u C.(...) begeleidde (CGVS, p.8-10). Daarnaast konden zowel u als uw vrouw niet verklaren waarom het arrestatiebevel pas tien jaar na uw deelname aan de verkiezingscampagne werd opgesteld (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). Jullie zeiden beiden dat het waarschijnlijk was omdat jullie op dat moment het land verlieten (ibid.). Echter, is het niet aannemelijk dat ze niet de kans namen om u te arresteren gedurende de verschillende jaren dat u zich nog in Venezuela bevond. Bovendien stelde uw vrouw dat het arrestatiebevel waarschijnlijk het gevolg was van jullie vertrek via de luchthaven (CGVS 2234387B, p.16-17). Hierdoor rijst de vraag waarom jullie het risico namen om via de luchthaven het land te verlaten en waarom jullie dan op de luchthaven zelf geen problemen kenden (CGVS, p.15 en CGVS 2234387B, p.10). Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Over het arrestatiebevel moet worden opgemerkt dat de naam van de politieke partij waar u banden mee had niet correct vermeld wordt (zie administratief dossier). Er wordt telkens naar NUVIPA verwezen als “Nueva Visión de País” (ibid). Echter, is de naam van de partij “Nueva Visión para mi País”. Het is niet geloofwaardig dat er in een officieel overheidsdocument meerdere malen foutief naar een bekende en officiële oppositiepartij verwezen wordt. Daarnaast is het opvallend dat men het in het arrestatiebevel enkel heeft over verschillende misdrijven op sociale netwerken (ibid.). Er wordt niets gezegd over uw sociaal of politiek activisme of dat van de partij (ibid.). Deze elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van het arrestatiebevel. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).

Het feit dat u terwijl u in Venezuela was nooit gearresteerd werd of dat er pas na uw vertrek een arrestatiebevel gevorderd werd, doet dan weer vragen rijzen bij de ernst van de situatie en de vervolgingsfeiten. Ook de andere persoonlijke bedreigingen waar u over sprak leidden nooit tot ernstige situaties. In 2012 werd enkel C.(...) opgepakt en werd u weggestuurd (CGVS, p.6). Voor 2018 werden er enkel verbale en telefonische bedreigingen geuit, waarvan u niet aannemelijk maakte dat ze naar u persoonlijk gericht waren (CGVS, p. 25). In 2018 werd u met een geweer bedreigd, maar gingen de personen gewoon weg zonder verder iets te doen (CGVS, p.22). Nooit werd er gevolg gegeven aan deze bedreigingen. Dit heeft een negatieve invloed op de ernst van uw vrees. U en uw vrouw spraken ook over de dood van

A.(...) B.(...) en D.(...) S.(...). Beide waren leden van de kerk en hielpen tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) en werden daarom gedood (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Het doet de vraag rijzen waarom hun participatie aan deze verschillende zaken wel zo'n ernstige gevolgen had en het bij jullie niet verder ging dan verbale bedreigingen. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat A.(...) bijvoorbeeld tijdens de campagne enkel hielp bij het geluid en dus geen zeer belangrijke rol innam (CGVS 2234387B, p.15). Bovendien konden u en uw vrouw niet aantonen dat hun dood het gevolg was van hun deelname aan de campagne of een gevolg was van hun activiteiten binnen de kerk (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Ook de documenten en foto's die u in verband met hen voorlegde, tonen dit niet aan (zie administratief dossier). Uit het document in verband met het lichaam van A.(...) wordt nergens duidelijk waarom hij gedood werd (zie administratief dossier). En ook de kopieën van zijn identiteitsdocumenten en zijn foto zeggen hier niets over (ibid.). Het verslag in verband met de dood van D.(...) S.(...) werd door zijn moeder geschreven op 11 november 2023 (zie administratief dossier). Getuigenissen van privépersonen hebben echter geen objectieve bewijswaarde. Dit geldt ook voor de verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen en de lijst van namen van personen uit de kerk die bedreigingen ontvangen zouden hebben (zie administratief dossier). Daarnaast worden uw naam en de naam van uw vrouw als dusdanig niet vermeld in de getuigenis van de moeder van D.(...) S.(...), maar wel de naam M.(...) P.(...) [sic] (zie administratief). De moeder van D.(...) S.(...) schrijft bovendien dat R.(...) C.(...) met de moordenaars van haar zoon sprak en zo te weten kwam dat er verschillende politieke figuren bij de moord betrokken waren (ibid.). Zowel u als uw vrouw zeiden hier niets over. De verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen gaat dan weer over de bedreigingen die andere leden van de kerk, onder andere J.(...) L.(...), ontvingen (zie administratief dossier). U en uw vrouw worden enkel vermeld wanneer het gaat over de verschillende zaken die uit de kerk gestolen werden (ibid.). Er wordt enkel geschreven dat u en uw vrouw hiervan getuigen waren (ibid.). Aangezien uw vrouw ook als getuige wordt vermeld, is het extra opvallend dat ze niets zei over de diefstallen (CGVS 2234387B). Deze vaststellingen zorgen er nogmaals voor dat bovengenoemde documenten uw verklaringen en die van uw vrouw geen kracht kunnen bijzetten.

Ten slotte, waren de bedreigingen en de manier waarop u en uw vrouw hiermee omgingen niet aannemelijk. Eerst en vooral kon u geen duidelijk beeld scheppen over de verschillende bedreigingen (CGVS, p.19). Uw verklaringen hierover waren chaotisch en tegenstrijdig. Alleen dit element doet al vragen rijzen bij de echtheid van de verschillende bedreigingen. Ook uw verklaringen over de bedreiging op 28 mei 2018 bleven oppervlakkig (CGVS, p.22). Het is merkwaardig dat u er niet in slaagde hier doorleefd en spontaan over te vertellen terwijl dit wel de aanleiding was voor u om het land te verlaten (ibid.). Verder is het opmerkelijk dat u pas in 2018 besloot om het land te verlaten terwijl u eigenlijk al sinds 2012 problemen kende. U stelde dat u in 2018 vertrok omdat u op 28 mei van dat jaar met een geweer bedreigd werd, C.(...) verliet het land, J.(...) L.(...) werd gevangen genomen en broeder S.(...) werd gedood (CGVS, p.25). Echter, houdt deze verklaring geen stand aangezien deze zaken, buiten de bedreiging op 28 mei 2018, allemaal in 2016 gebeurden en u pas twee jaar later besloot om te vertrekken (ibid.). U en uw vrouw bleven tussen 2012 en 2018 ook gewoon naar de kerk gaan ondanks de bedreigingen (CGVS, p.21). Zoals eerder al werd aangehaald, ging u zelfs na uw terugkeer uit Peru gewoon, zonder problemen, naar de kerk. Dit terwijl u duidelijk de mogelijkheid had om op veiligere manieren deel uit te maken van de kerk en uw geloof te belijden (CGVS 2234387B, p. 19). Ook in de periode dat u in Peru was en uw vrouw en dochters nog in Venezuela konden zij zonder problemen naar de kerk gaan (CGVS 2234387B, p.15). Volgens uw verklaringen gebeurde er na jullie vertrek, buiten de overhandiging van het arrestatiebevel aan uw schoonvader, niets meer (CGVS, p.25-26 en CGVS 2234387, p.16). Bovenstaande elementen hebben opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politieke activiteiten en de hieruit voortvloeiende problemen en vervolgingsfeiten. Ook aan de problemen die u kende als gevolg van uw lidmaatschap bij de kerk en uw band met R.(...) C.(...) kan geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De identiteitsdocumenten van uzelf, uw vrouw en uw dochters, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw dochters bevatten enkel informatie over jullie identiteit en familiesamenstelling. De diploma's van uzelf en uw vrouw, uw ID-badge van de kerk en de verschillende foto's en de video van uw vrouw die u voorlegde in verband met de kerkgemeenschap bevestigen enkel dat jullie lid waren van de kerk Ciudad Casa de Dios Internacional. De foto's in verband met de verkoop van uw huis ondersteunen enkel uw verklaring dat u uw huis voor uw verrek uit Venezuela verkocht. Bovenstaande elementen werden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Het logo van NUVIPA toont dan weer niet aan dat u en uw vrouw betrokken waren bij de partij. Het medisch document en de echografie die u voorlegde in verband met het miskraam van uw vrouw bevestigen het miskraam, maar tonen niet aan wat de aanleiding van dit miskraam was. De documenten in verband met jullie verblijf in Peru tonen

dan weer enkel aan dat jullie daar verbleven, maar tonen niet aan om welke reden jullie naar Peru gingen. Jullie verblijf in Peru werd in deze beslissing niet in vraag gesteld. De overige documenten en foto's werden hierboven al besproken en kunnen de bovenstaande conclusie niet wijzigen.

Tot slot legde u nog twee psychologische attesten voor. Het eerste attest bevestigt dat u en uw vrouw therapie volgen voor episodes van angst, verdriet, slaapstoornissen en paranoia (zie administratief dossier). Ook blijkt hieruit dat u en uw vrouw aan post-traumatische stress lijden (ibid.). Het tweede attest dat u voorlegde, stelt dat uw dochter sinds januari 2024 ook psychologische begeleiding krijgt en om de twee à drie weken speltherapie volgt (zie administratief dossier). Echter, kan uit het attest met betrekking tot u en uw echtgenote niet worden afgeleid op welke wijze en op basis van hoeveel raadgevingen de psychologen tot hun diagnoses zijn gekomen. Het attest vormt dan ook geen bewijs van de omstandigheden waarin jullie psychische problemen opliepen. Psychologen doen immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Bijgevolg vormen de psychologische attesten geen voldoende bewijs voor de door u aangehaalde vluchtmotieven. In verband met uw dochters psychologische problemen moet worden aangehaald dat het miskraam van uw vrouw niet in vraag wordt gesteld. Wel, kan dit attest niet bewijzen dat dit het gevolg was van de vervolgingsfeiten die u aanhaalde. Daarnaast moet er nog worden opgemerkt dat uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat u en uw echtgenote in staat waren om uw vluchtrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten. Dit alles brengt met zich mee dat er geen overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in de attesten een afbreuk doen aan de uitkomst van uw verzoek of de redenen waarop deze is gestoeld.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen en de opmerkingen van uw echtgenote over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw advocaat overmaakte evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. De opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben voornamelijk betrekking op schrijf- en spelfouten en elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de

Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker bespreekt vooreerst verschillende bepalingen van de Procedurerichtlijn en meent dat de verwerende partij ingevolge hiervan de verplichting heeft om verzoeker in de gelegenheid te stellen om daadwerkelijk een advocaat in alle fasen van de procedure te raadplegen, dat de verwerende partij verplicht is om verzoekers om internationale bescherming zich te laten vergezellen door een raadsman, en dat verzoekers moeten ingelicht worden over hun rechten tijdens de procedure in een taal die zij begrijpen. Verzoeker meent met volgend betoog: "De richtlijn werd niet correct omgezet in de Belgische nationale regelgeving. Volgens het verslag aan de Koning beperkt artikel 3, 4° PR DVZ de rechtsbijstand tot het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Een verzoeker moet volgens artikel 22 van de Procedurerichtlijn echter in de gelegenheid gesteld worden om in alle fasen van de procedure rechtsbijstand te genieten. De lidstaten kunnen de rechtsbijstand niet beperken tot een bepaald deel van de procedure (zoals verduidelijkt in het Verslag aan de Koning). Artikel 22, 1. van de Procedurerichtlijn is hierover heel duidelijk. Ook artikel 23, 3., le lid Procedurerichtlijn bepaalt heel duidelijk dat verzoekers rechtsbijstand moeten kunnen genieten tijdens het persoonlijk onderhoud. Het "vragenlijst CGVS", dat betrekking heeft op de uiteenzetting van de asielmotieven, wordt ingevuld gedurende een persoonlijk onderhoud in de zin van de Europese wetgeving. Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat de uit een richtlijn voortvloeiende verplichting van de lidstaten om het daarin gestelde doel te verwezenlijken, alsook hun verplichting krachtens (oud) artikel 10 EG om alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen die geschikt zijn om de nakoming van die verplichting te verzekeren, voor alle met overheidsgezag beklede instanties in de lidstaten gelden (zie met name arrest van 10 april 1984, Von Colson en Kamonn, 14/83, Jurispr. p. 1891, punt 26; arrest van 13 november 1990, Marleasing, C-106/89, Jurispr. blz. 1-4135, punt 8; arrest Faccini Dori, punt 26; arresten van 18 december 1997, Inter-Environnement Wallonie, C-129/96, Jurispr. p. 1-7411, punt 40, en 25 februari 1999, Carbonari e.a., C-131/97, Jurispr. p. 1-1103, punt 48). De Belgische regelgeving maakt een onderscheid tussen het onderhoud bij het CGVS en dat bij de DVZ omdat deze laatste - volgens het Verslag aan de Koning - louter administratief is. Dit onderscheid kan geen afbreuk doen aan de verplichting rustende op de Belgische Staat om verzoekers in elke fase van de procedure rechtsbijstand te laten genieten, tijdens elk onderhoud. Dat het om een administratief onderhoud gaat rechtvaardigt de uitsluiting uit de werking van de Procedurerichtlijn niet. Recht op het zich laten vergezellen van een advocaat voor het onderhoud dat betrekking heeft op het invullen van het vragenlijst CGVS Aan de bovenstaande voorwaarden is voldaan, waardoor verzoeker zich op artikel 22 en 23 Procedurerichtlijn kan beroepen en recht heeft zich te laten vergezellen door een advocaat tijdens het verhoor bij de DVZ (het invullen van de vragenlijst van het CGVS). Een correcte omzetting of uitlegging van de Europese bepalingen zou asielzoekers daadwerkelijk in de gelegenheid stellen om rechtsbijstand te genieten bij het verhoor van de DVZ. De huidige stand van de Belgische regelgeving miskent dit." dat de Procedurerichtlijn niet correct werd omgezet in Belgische wetgeving.

De Raad stelt vast dat verzoekers betoog zich beperkt tot louter wetskritiek, waarvoor de Raad niet bevoegd is. Aangezien verzoeker zich steunt op voormelde wetskritiek alsook op de Procedurerichtlijn die volgens verzoeker niet correct werd omgezet en de gangbare praktijk om tijdens de interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijstand van een advocaat te voorzien hekelt, teneinde te stellen dat de bestreden beslissing behept is met een substantiële vormvereiste kan hij dan ook niet worden gevolgd.

Geen enkele rechtsregel verplicht de asielinstanties om voor een verzoeker om internationale bescherming een advocaat te voorzien tijdens de inschrijving van zijn verzoek om internationale bescherming en/of tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het staat verzoeker overigens vrij om zelf zijn verdediging te organiseren. Dat verzoeker tijdens de inschrijving van zijn verzoek om internationale bescherming en tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een advocaat, volstaat dan ook geenszins om te besluiten dat geen rekening zou mogen worden gehouden met de verklaringen die hij toen heeft afgelegd.

Verder benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming in staat is om voldoende coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen. De feiten die de aanleiding

vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek, moeten op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze worden weergegeven in iedere fase van het onderzoek. Dit geldt tevens tijdens een interview zonder bijstand van een advocaat. Hoe dan ook toont verzoeker niet in concreto aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het algemene betoog dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijstand genoot van een advocaat en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kort heeft uitgelegd waarom hij niet terug kon keren en het land moest verlaten, kan dan ook niet volstaan ter verklaring van de tegenstrijdigheden.

De verslagen van de interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken genieten, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker mag bewijzen dat hij hetgeen in deze verslagen werd neergeschreven op een andere manier heeft gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Echter slaagt verzoeker er niet in zijn beweringen dienaangaande hard te maken. Door zich louter af te vragen of deze opgetekende verklaringen wel een getrouwe weergave zijn van wat hij heeft gezegd, nu er geen advocaat bij aanwezig was en hij kort de zaken heeft weergegeven, toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn. Zijn verklaringen werden aan hem voorgelezen in het Spaans (zowel de vragenlijst CGVS als verklaring DVZ) en hij heeft deze voor akkoord ondertekend. Bovendien bevestigde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij "die kerel alles [heeft] kunnen uitleggen, maar dat het kort [was]", bevestigt hij dat hij de belangrijkste zaken heeft kunnen vermelden en dat hij de tolk goed verstond. Verzoeker stelde zelfs dat ze hem het document hebben opgestuurd waarop zijn verklaringen stonden vermeld en ontkende verder nog opmerkingen te hebben bij het interview (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Het kan dan ook niet volstaan te verwijzen naar het feit dat zijn advocaat tijdens deze interviews niet aanwezig was, noch dat het interview kort was. Daarenboven betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden de kernelementen van zijn relaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct en eenduidig kan weergeven.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er in hoofde van verzoekende partij geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de bovenstaande motivering onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermog voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

De verwijzing naar algemene informatie over geweld en bedreigingen ten aanzien van politieke dissidenten in Venezuela, over het aanpakken van dissidenten, over het feit dat deelnemers aan een verkiezingscampagne het doelwit kunnen uitmaken van vervolging en dat familieleden van personen die politiek actief zijn, ook worden geviséerd, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Het algemene betoog dat de aanslagen en diefstallen tegen de kerk gebeurden tijdens de verkiezingscampagne van R.C., die ook lid was van de kerk en de kerk dus voornamelijk geviséerd werd omdat er mensen met een politiek profiel lid van waren, toont de nood aan internationale bescherming in zijn hoofde niet aan. Bovendien biedt het geen enkele verklaring of verschoningsgrond voor de talrijke tegenstrijdige verklaringen die verzoeker zelf heeft afgelegd en deze die hij tegenstrijdig met de verklaringen van zijn echtgenote heeft afgelegd. Dit algemeen betoog verschoont noch verklaart de vaststelling dat uit verzoekers verklaringen of uit deze van zijn echtgenote blijkt dat hun kerkgemeenschap geen problemen heeft gekend na hun vertrek. Bovendien werd vastgesteld verzoekers echtgenote zei dat de kerkgemeenschap momenteel nog steeds wekelijkse congregaties organiseert zonder problemen.

Verzoeker meent dat het waar wordt gesteld dat hij niet doorleefd zou kunnen vertellen hebben over de diefstallen in de kerk, een onredelijk verwachting betreft. Volgens verzoeker gaf hij voldoende informatie en vertelde uit zichzelf dat deze plaatsvonden in de kerk, op welk moment deze hebben plaatsgevonden en wat precies werd gestolen, alsook antwoordde hij op alle detailvragen. De Raad kan hem hier niet in bijtreden. De Raad stelt vast dat verzoeker werd bevraagd wanneer er zaken gestolen werden en verzoeker niet verder

kwam dan het antwoord “ze hebben airco gestolen en geluidsinstallatie” en toen de vraag herhaald werd dit slechts in de tijd duidt met het antwoord “tijdens de kandidatuur begon dat en in de jaren daarna” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Ook wanneer gevraagd werd hoe vaak dit gebeurde, kwam verzoeker niet verder dan “wanneer ze de kans daarvoor hadden” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). De Raad kan de verwerende partij bijtreden waar deze stelt dat verzoeker hierover dan ook niet doorleefd kan vertellen. De door verzoeker gegeven antwoorden op de duidelijke vragen zijn vaag en geenszins concreet te noemen.

Waar verzoeker stelt dat de vraag over deze diefstallen aan zijn echtgenote niet werd gesteld, verschoont noch verklaart hij waarom zijn echtgenote over deze diefstallen in haar spontaan relaas niets heeft vermeld te meer ook werd vastgesteld “U en uw vrouw worden enkel vermeld wanneer het gaat over de verschillende zaken die uit de kerk gestolen werden (ibid.). Er wordt enkel geschreven dat u en uw vrouw hiervan getuigen waren (ibid.). Aangezien uw vrouw ook als getuige wordt vermeld, is het extra opvallend dat ze niets zei over de diefstallen (CGVS 2234387B).” Immers, van een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure.

Verzoeker benadrukt verder dat hij bodyguard en chauffeur is geworden van R.C. die lid was van dezelfde kerk en dat zijn echtgenote lid was van de politieke partij voor wie R.C. opkwam en op die manier een vertrouwensrelatie heeft ontwikkeld met deze politicus, namelijk door hun nauwe samenwerking. De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat R.C. hem vroeg om zijn beveiliging te zijn, omdat zij altijd samen waren, dat hij samen met hem naar evenementen en vergaderingen ging en hij zijn vertrouwenspersoon was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Het is gelet op deze verklaringen dat terecht kon worden gesteld: “Het is dan ook opmerkelijk dat u niet goed op de hoogte was van R.(...) C.(...)’s activiteiten en zijn verkiezingscampagne. U kon niet veel informatie geven over de vergaderingen waar hij aan deelnam en zei enkel dat het over politiek ging (CGVS, p.9). U bleef namelijk altijd in de auto op hem wachten (ibid.). Nochtans zou van zijn vertrouwenspersoon verwacht kunnen worden dat deze meer inhoudelijke informatie kon geven. Ook uw verklaringen over zijn verkiezingscampagne waren zeer oppervlakkig. Wanneer u werd gevraagd naar R.(...) C.(...)’s rol binnen NUVIPA zei u enkel dat hij regionaal kandidaat was voor de verkiezingen van 2012 (CGVS, p.9-12). Ook over de partij waar hij voor opkwam, kon u enkel oppervlakkige informatie geven (CGVS, p.11). Gevraagd waar NUVIPA als partij voor stond, zei u dat ze verandering wilden (ibid.). Wanneer hierover werd doorgevraagd, kwam u niet verder dan te zeggen dat ze gewoon verandering wilden (ibid.). U stelde dat u nooit met C.(...) sprak over de politieke partij en politiek in het algemeen (CGVS, p.10). Dit is niet aannemelijk aangezien u beweerde dat u zijn vertrouwenspersoon was (CGVS, p. 8). U dacht ook dat de partij op dit moment niet meer bestaat, wat niet correct is (CGVS, p.11). De presidentskandidaat van de partij werd onlangs nog geweerd van deelname aan de presidentsverkiezingen van dit jaar (zie administratief dossier).” Waar verzoeker thans stelt dat zijn verklaring dat hij de vertrouwenspersoon was van R.C. niet overschat mag worden en dat verweerder het profiel verkeerd inschat en een verkeerde analyse maakt, gaat hij eraan voorbij dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat hij en R.C. altijd samen waren en hij diens vertrouwenspersoon was. Van iemand die zich een dergelijk profiel aanmeet mag dan ook meer informatie worden verwacht dan de oppervlakkige informatie waarmee verzoeker komt. Het is ook niet aan verweerder om verzoeker nadere vragen te stellen om deze relatie uit te leggen, gezien verzoeker zelf verklaarde dat ze altijd samen waren, dat zij samen naar evenementen en vergaderingen gingen en hij zijn vertrouwenspersoon was. Ook in het verzoekschrift geeft verzoeker geen verdere duiding in welke opzicht hun relatie en verzoekers verklaringen daarover dan wel diende begrepen te worden.

Bij de vaststelling dat verzoeker niet doorleefd kan vertellen over zijn taken als chauffeur, kan verzoeker zich niet bij aansluiten. Hij betoogt als volgt: “Dit betreft een geval waarbij het CGVS specifiek vraagt naar iets, zonder de vraag direct te stellen, en bij een ‘verkeerd’ antwoord, afleidt dat het relaas niet doorleefd is. Verwerende partij wilde wellicht weten of verzoeker de adressen kende van de kerken waar de vergaderingen doorgingen. Dan had zij nochtans de moeite kunnen besparen en eenvoudigweg vragen of verzoeker de adressen kan geven, in plaats van de algemene vraag te stellen “waar de vergaderingen doorgingen”. In kerken, is op deze vraag een goed antwoord. Verwerende partij verwijt verzoeker en zijn vrouw dat ze beiden toevallig het voorval op de Plaza Bolivar vermelden. Het kan hen echter niet verweten worden dat zij het meest opvallende voorval vertellen. Deze bijeenkomst werd immers op een gewelddadige manier verstoord door de politie: er werd met stenen gegooid en het geluid werd abrupt afgezet. Een andere priester stond in voor de veiligheid van Raul Coraspe, terwijl verzoeker ingezet werd als lijfwacht. Dit is niet hetzelfde. Verzoeker is dan ook enkel in staat om zijn taken uiteen te zetten en niet hoe de veiligheid georganiseerd werd. Iets anders verwachten, zoals verwerende partij doet, is onredelijk.”

De Raad stelt vast dat verzoeker, in weerwil van wat hij tracht te doen uitschijnen, verschillende vragen werden gesteld. Zo werd gevraagd voorbeelden te geven van de plaatsen waar hij naartoe ging, waarop

verzoeker antwoordde dat hij hem naar de radio bracht, naar vergaderingen van broeders van de kerk en naar vergaderingen met leden van de politieke partij (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Wanneer hem vervolgens werd gevraagd naar welke verschillende plekken hij hem "specifiek" bracht, geeft verzoeker hetzelfde antwoord zonder de gevraagde specificering (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bovendien werd hem gevraagd waar de vergaderingen met de broeders doorgingen, waarop hij antwoordde dat ze "in kerken" doorgingen, en wanneer vervolgens werd gevraagd in welke staat die kerken lagen, komt verzoeker niet verder dan de stelling dat de vergadering in hun eigen "kerk" georganiseerd werden (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Ook werd hem gevraagd waar de vergaderingen met de andere leden van de partij doorgingen, waarop hij wederom stelde dat dat in de eigen kerk doorging om verder te stellen dat er ook in andere kerken vergaderd werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Gelet op het geheel der verklaringen treedt de Raad verwerende partij bij in de stelling "Ook uw verklaringen over de plaatsen waar u C.(...) naartoe bracht, waren zeer algemeen en niet doorleefd. U zei dat u C.(...) naar de radio bracht en naar vergaderingen van de politieke partij en de kerk (ibid.). Wanneer u werd gevraagd naar de specifieke plekken waar u hem naartoe bracht, zei u exact hetzelfde (CGVS, p.10). Aangezien u al die tijd zijn chauffeur en vertrouwenspersoon was, kon er verwacht worden dat u hier veel spontaner informatie over kon geven en doorleefder over kon vertellen."

Waar verzoeker erop wijst dat een andere priester instond voor de veiligheid van R.C., terwijl hij ingezet werd als lijfwacht en dit niet hetzelfde is, waardoor hij enkel in staat is om zijn taken uiteen te zetten en niet hoe de veiligheid georganiseerd werd, overtuigt hij niet. De Raad stelt vast dat verzoeker zelf verklaarde de beschermer en de bodyguard van R.C. te zijn en dit zelfs meerdere keren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 9, 10). Gelet op deze verklaringen en het zichzelf aangemeten profiel van beschermer en bodyguard kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker nader kan duiden op welke wijze hij ervoor zorgde dat R.C. veilig was. De Raad stelt vast dat verzoeker toen hij hiernaar werd bevraagd louter stelde dat hij nooit het persoonlijk telefoonnummer gaf van R.C., dat hij vooral in de auto bleef zitten en er nog iemand anders was die het deel van de veiligheid op zich nam (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Verzoeker overtuigt dan ook geenszins als bodyguard of beschermer van R.C. te hebben gewerkt.

Waar verzoeker vervolgens teneinde de tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd tracht te verklaren door te verwijzen naar zijn psychologische problemen kan worden verwezen naar wat desbetreffend werd vastgesteld:

"Tot slot legde u nog twee psychologische attesten voor. Het eerste attest bevestigt dat u en uw vrouw therapie volgen voor episodes van angst, verdriet, slaapstoornissen en paranoia (zie administratief dossier). Ook blijkt hieruit dat u en uw vrouw aan post-traumatische stress lijden (ibid.). Het tweede attest dat u voorlegde, stelt dat uw dochter sinds januari 2024 ook psychologische begeleiding krijgt en om de twee à drie weken speltherapie volgt (zie administratief dossier). Echter, kan uit het attest met betrekking tot u en uw echtgenote niet worden afgeleid op welke wijze en op basis van hoeveel raadplegingen de psychologen tot hun diagnoses zijn gekomen. Het attest vormt dan ook geen bewijs van de omstandigheden waarin jullie psychische problemen opliepen. Psychologen doen immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Bijgevolg vormen de psychologische attesten geen voldoende bewijs voor de door u aangehaalde vluchtmotieven. In verband met uw dochters psychologische problemen moet worden aangehaald dat het miskraam van uw vrouw niet in vraag wordt gesteld. Wel, kan dit attest niet bewijzen dat dit het gevolg was van de vervolgingsfeiten die u aanhaalde. Daarnaast moet er nog worden opgemerkt dat uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt dat u en uw echtgenote in staat waren om uw vluchtrelaas op zelfstandige en functionele wijze toe te lichten. Dit alles brengt met zich mee dat er geen overtuigende aanwijzingen voorhanden zijn die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in de attesten een afbreuk doen aan de uitkomst van uw verzoek of de redenen waarop deze is gestoeld."

Voor zover er louter op wordt gewezen dat er geen rekening werd gehouden met deze attesten en dat hij en zijn echtgenote aan posttraumatische stress leiden, werpt hij geen ander licht op voormelde pertinente vaststellingen. Overigens dient opgemerkt te worden dat verzoeker niet aantoont dat hij en/of zijn echtgenote aan geheugenproblemen lijden, dat de problemen waarmee zij kampen een effectieve invloed hebben gehad op het verloop van hun persoonlijke onderhouden en interviews, noch in welke mate hun geheugen verstoord is en wat de gevolgen ervan zijn op hun verklaringen betreffende hun asielmotieven of persoonlijke leefwereld. Het enkele feit dat zij aan posttraumatische stress leiden, waarbij niet wordt toegelicht op welke wijze en op basis van hoeveel raadplegingen de psychologen tot hun diagnoses zijn gekomen, kan dan ook niet volstaan ter verschoning van de talrijke vaststellingen waaruit blijkt dat er geen nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers kon worden vastgesteld. Dit blijkt evenmin uit het neergelegde psychologisch verslag. Ook kan hieruit geenszins blijken dat verzoeker bij zijn interviews op de Dienst Vreemdelingenzaken in de onmogelijkheid verkeerde of verhinderd was gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker ontkende volgens de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" dat er enige elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of deelname aan de procedure

zouden kunnen bemoeilijken (vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, d.d. 16 januari 2023). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift de gedane vaststellingen nog tracht te verklaren doordat hij veel stress ervaarde en veel aan zijn hoofd had, slaagt hij er niet in de bovenstaande vaststellingen te verklaren of te weerleggen. Iedere asielzoeker staat echter bloot aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren. Dit doet echter geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen.

Door er vervolgens op algemene wijze op te wijzen dat er heel wat tijd verlopen is tijdens de feiten van 28 mei 2018, de eerdere bedreigingen en het moment van afleggen van verklaringen zes jaar later, kan verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins weerleggen noch verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben.

De ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt alleen maar bevestigd door het gegeven dat verzoeker nog is teruggekeerd naar Venezuela na zijn vertrek naar Peru.

Met het betoog “Hij is echter niet vrijwillig teruggekeerd, maar werd gedwongen. Venezolanen waren niet meer welkom in Peru. Hij werd teruggestuurd en heeft meteen voorbereidingen getroffen voor zijn vertrek naar België. Een terugkeer van twee maanden is geen onredelijk lange termijn waaruit zou moeten blijken dat er voor hem en zijn gezin geen gevaar dreigt. Hij kon ook nergens terecht dan in zijn woning, bij gebrek aan netwerk, elders overnachten was dus niet haalbaar. Dat hij naar de kerk ging, wil niet zeggen dat hij niet onder de radar poogde te blijven. De voornaamste bezorgdheid van verzoeker was zijn gezin in veiligheid brengen, wat hij dan ook gedaan heeft, door zo snel mogelijk te vertrekken naar België.” plaatst hij volgende concrete en pertinente vaststellingen waarbij opnieuw verschillende tegenstrijdige verklaringen werden vastgesteld niet in een ander licht: “Gezien het risico dat het, volgens u, inhoudt om terug te keren naar Venezuela is het merkwaardig dat jullie zelf nog twee maanden naar Venezuela terugkeerden voordat jullie naar België kwamen (CGVS, p.23-24). Bovendien zorgen eerder vermelde tegenstrijdigheden en onduidelijkheden rond uw vertrek uit Peru ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u geen andere optie had dan terug te keren naar Venezuela. Nog merkwaardiger is dat u bij uw terugkeer terug in uw eigen huis woonde en naar de kerk bleef gaan (CGVS, p.4, 23-24). Door tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met jullie verblijfplaatsen na jullie terugkeer kon u namelijk niet aannemelijk maken dat u bij uw terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel op verschillende plekken woonde. Deze tegenstrijdigheden komen later nog aan bod. Verder is het niet aannemelijk dat u naar de kerk bleef gaan ondanks dat u verklaarde dat u in het verleden regelmatig aan de kerk bedreigingen ontving (CGVS, p.19, 25). Het is niet geloofwaardig dat u zo’n risico zou nemen. Zeker aangezien het tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud en dat van uw vrouw duidelijk werd dat u op andere, veiligere manieren betrokken kon blijven bij de kerk en uw geloof kon belijden. Zo gaf u aan dat u in Peru telefonisch en via videocall contact had met uw priester (CGVS, p.23). Ook hier in België heeft u nog contact met de kerk en leren jullie over het woord van god via videocalls met priester C.(...) (CGVS 2234387B, p. 19). Het is niet aannemelijk dat u niet overwoog om dit ook in Venezuela te doen om zo uw eigen veiligheid en die van uw gezin te garanderen. Verder moet ook opnieuw worden opgemerkt dat jullie kerkgemeenschap in Venezuela geen problemen meer gekend heeft sinds jullie vertrek (CGVS, p.25-26; CGVS, 2234387B, p.20). Ook in de zeven maanden dat uw vrouw en dochters in Venezuela waren terwijl u al in Peru was, kenden zij geen problemen (CGVS, p.23 en CGVS 2234387B, p.15). Dit is merkwaardig aangezien uw vrouw ook deel uitmaakte van de kerk en meewerkte tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) (CGVS 2234387B, p.6-7, 13). Bovenstaande elementen zorgen ervoor dat de vraag kan worden gesteld in hoeverre u nood hebt aan internationale bescherming.” Verzoeker beperkt zich tot een algemeen betoog doch gaat niet in op de concrete vaststellingen die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde nood aan bescherming.

Verzoeker herhaalt voorts de verklaring dat hij zijn vrouw niet van alles op de hoogte bracht om haar geen druk op te leggen en stelt dat het niet onlogisch is dat verzoeker zijn echtgenote wil sparen door haar niet bij alles te betrekken en alles mee te delen. Verzoeker biedt hiermee geen enkele verklaring voor de vaststelling dat van hem kon worden verwacht dat hij zijn echtgenote hiervan dan op z’n minst na het vertrek in 2022 van op de hoogte zou hebben gebracht of ter voorbereiding van hun verzoeken om internationale bescherming aangezien de bedreigingen namelijk de aanleiding waren voor hun vertrek uit Venezuela.

Verzoeker ziet evenmin een tegenstrijdigheid in zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote: “De versies van verzoeker en zijn vrouw betreffende de bedreiging op 28 mei 2018 zijn niet onverenigbaar. Zijn vrouw liet optekenen dat het inderdaad twee mannen waren die aankwamen op een motor waarvan één haar man bedreigden met een pistool. Verzoeker zelf spreekt dit niet tegen door te vermelden dat een man hem bedreigde met een pistool. Dat hij zichzelf corrigeert met betrekking tot een detail is verschoonbaar. De twijfel of hij meteen in een wagen is gestapt of eerst nog in de kerk is gegaan, kan worden toegeschreven aan de

stress (zoals aangehaald door client zelf) of het verloop van de tijd. Het is trouwens verzoeker, diegene die bedreigd werd zelf, en niet zijn vrouw die zich vergist.”

Verzoeker beperkt zich tot louter post factum beweringen teneinde de tegenstrijdigheden nog verenigbaar te laten lijken, maar gaat opnieuw voorbij aan de concrete vaststellingen. Zo werd vastgesteld: “U verklaarde dat u op 28 mei 2018 ’s avonds door één persoon met een geweer bedreigd werd aan de kerk (CGVS, p.19, 22). Naast die persoon was er ook een groep mensen aanwezig die aan het roepen waren (CGVS, p.22). U verklaarde dat u na die bedreiging in uw auto stapte en vertrok (ibid.). Uw vrouw had het dan weer over twee personen die u die avond bedreigden (CGVS 2234387B, p.14). Ze sprak niet over een groep mensen en stelde bovendien dat die twee personen vertrokken nadat u terug de kerk binnenging (ibid.). Wanneer u ermee werd geconfronteerd dat uw vrouw verklaarde dat u na de bedreiging terug naar de kerk ging en dus niet direct in uw auto stapte en vertrok, wijzigde u plots uw verklaringen (CGVS, p.22-23). Plots zei u dat u inderdaad eerst terugkeerde naar de kerk en daarna pas vertrok (CGVS, p.23). Wanneer u werd gevraagd waarom u dit dan niet eerder verklaarde, zei u enkel dat u veel aan uw hoofd had (ibid.). Echter, is deze uitleg niet voldoende om te verklaren waarom u op het moment dat u geconfronteerd werd met tegenstrijdigheden uw verklaring aanpaste naar de verklaring die uw vrouw gaf. Zeker aangezien u degene was die bedreigd werd. Er kan dus worden verwacht dat u hier beter van op de hoogte was dan uw vrouw. Deze tegenstrijdigheid doet dan ook vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van de evenementen die plaatsvonden op 28 mei 2018.” Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door verzoeker op geen enkele wijze weerlegd, verklaard of verschoond. Voor zover hij zijn verklaringen afdoet als details, gaat hij eraan voorbij dat de vaststellingen betrekking hebben op de gebeurtenis van 28 mei 2018, zijnde het feit op basis waarvan verzoeker besliste Venezuela voor een eerste keer te verlaten en bovendien maakt deze bedreiging integraal deel uit van verzoekers verzoek om internationale bescherming in België. Bijgevolg kan van hem wel degelijk worden verwacht dat hij hierover duidelijke en eenduidige verklaringen kan afleggen en niet zomaar zijn verklaringen aanpast om deze geloofwaardig te doen uitschijnen wanneer hij met tegenstrijdigheden wordt geconfronteerd. Aangezien het verzoeker zelf was die bedreigd werd, kan worden verwacht dat hij hier beter van op de hoogte was dan zijn vrouw. Voor zover verzoeker desbetreffend verwijst naar de stress en het tijdsverloop wordt opnieuw verwezen naar wat hoger desbetreffend werd gesteld.

Waar verzoeker ook de verklaringen omtrent de reden dat hij met zijn werk in 2017 stopte niet onverenigbaar vindt, gaat hij opnieuw voorbij aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing. Zo werd zowel aan verzoeker als aan zijn echtgenote gevraagd waarom verzoeker in 2017 besliste om ontslag te nemen op zijn werk. Door verweerder werd correct vastgesteld dat verzoekers echtgenote verklaarde dat hij in 2017 met zijn werk stopte omdat hij moest onderduiken en omdat hij begon te overwegen om het land te verlaten, terwijl verzoeker stelde dat hij met het werk stopte omdat het bedrijf waar hij voor werkte door de overheid werd overgenomen. In weerwil van wat verzoeker vindt, acht ook de Raad deze verklaringen duidelijk tegenstrijdig. Het argument dat er meerdere verklaringen kunnen zijn voor het stoppen van verzoekers werk en dat de beide personen ze niet allemaal geven geen tegenstrijdigheid uitmaakt, werpt hier geen ander licht op. Indien er meerdere redenen waren waarom verzoeker met zijn werk in 2017 stopte, kan worden verwacht dat beide personen dit in die zin zouden aangeven, quod non.

Met het betoog “Zijn vrouw verklaart dat hij dit sporadisch deed, terwijl verzoeker verklaart dat hij vanaf de start van de problemen op andere plaatsen is gaan wonen en nooit op een vaste plek probeerde te blijven. Verzoeker laat zich niet uit over de frequentie. Er is geen tegenstrijdigheid. Ook niet over het feit of verzoekers vrouw meeverhuisde. Zij antwoordde op de vraag wat haar laatste adres was voor haar vertrek, waar ze verbleef tot haar vertrek. De vraag werd haar niet gesteld of zij mee onderdook of met haar man meeging. Die laatste verklaarde trouwens dat zijn vrouw en kinderen dit slechts weinig deden. Zijn vrouw heeft zich niet geuit over het feit dat zij meeging, hem bezocht... omdat die vraag haar niet gesteld werd.” biedt verzoeker opnieuw geen valabele verklaring voor de vaststelling dat zijn verklaringen en deze van zijn echtgenote over hun woonplaatsen na het vertrek uit Peru tegenstrijdig blijken te zijn. Verzoeker verklaarde dat zowel hijzelf, zijn vrouw als zijn dochters na hun terugkeer naar Venezuela als voorzorgsmaatregel afwisselden tussen verschillende verblijven, terwijl zijn echtgenote verklaarde dat ze nooit op andere plekken woonde en gewoon in hun huis in Bello Monte verbleven. Indien verzoekers echtgenote elders zou hebben verbleven, kon worden verwacht dat zij dit op die manier wel zou hebben verklaard. Bovendien zei verzoekers echtgenote dat hij enkel in de jaren vóór zijn vertrek naar Peru afwisselde tussen verschillende verblijven en dit sporadisch deed, terwijl verzoeker stelde dat hij dit regelmatig deed. Wat verzoeker desbetreffend over zijn vrouw en kinderen verklaarde, heeft hier dan ook geen uitstaans mee. Met een dergelijk algemeen betoog slaagt verzoeker er wederom niet in om ook hier meer duidelijkheid te scheppen of verschooning te bieden. De in de bestreden beslissing gedane vaststellingen zijn correct, duidelijk en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker werpt ook hier geen ander licht op.

Waar verzoeker stelt dat het niet aan hem is om de beweegredenen, de werkwijze of de strategie van hun vervolgers te verklaren en dat hij moet gissen naar de handelswijze van zijn vervolger, omdat hij uiteraard niet redelijkerwijze te weten kan komen waarom dit het geval is en hij desondanks een geloofwaardige uitleg

geeft, kan hij niet worden bijgetreden. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Zo acht ook de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker problemen kende en zijn echtgenote niet omdat verzoekers verklaring dat zijn vrouw zich op de achtergrond probeerde te houden, niet overeenkomt met zijn verklaringen of die van zijn vrouw over haar verantwoordelijkheden binnen de campagne van C.. Daarnaast bleek uit hun verklaringen en de documenten dat zij even actief was binnen de kerk als verzoeker. Bovendien was verzoekers vrouw tijdens de verkiezingscampagne zelfs lid van NUVIPA terwijl hij dat niet was. De Raad acht het in navolging van verweerder evenmin aannemelijk dat verzoekers echtgenote gewoon naar de kerk kon blijven gaan en niet moest onderduiken. De bewering dat hij nauw contact had met C. en instond voor diens bescherming waardoor hij alleen een doelwit was, volstaat voor de Raad ter verklaring niet te meer er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen dat hij als “beschermer” heeft gewerkt (zie hoger).

Waar verzoeker toelicht dat het arrestatiebevel er komt omdat verzoeker dicht stond bij een politieke dissident en de verklaring van verzoekers vrouw dat dit er kwam omdat hij actief was bij NUVIPA en meedeed aan marsen dan ook niet verkeerd is, kan niet volstaan om een ander licht te werpen op de vaststelling “Ook het arrestatiebevel dat u in 2023 ontving, was enkel aan u gericht (CGVS, p.26 en CGVS 2234387B, p.17). U zei dat dit kwam omdat u altijd aanwezig was bij de kandidaat (CGVS, p.26). Nochtans heeft het arrestatiebevel het over misdrijven die door de politieke leiders van de partij gepleegd werden (zie administratief dossier). Uit uw verklaring wordt duidelijk dat u geen politiek leider van de partij was en zo ook niet gezien werd. Een voorbeeld hiervan is het moment waarop C.(...) werd opgepakt en u gewoon gevraagd werd om weg te gaan (CGVS, p.6). Bovendien zorgden uw gebrekkige verklaringen in verband met de verkiezingscampagne en C.(...)s taken ervoor dat niet kan worden aangenomen dat u wel degelijk zo vaak samen was met C.(...).

(...) Uw vrouw verklaarde daarnaast dat u via het arrestatiebevel gestraft werd omdat u actief was bij NUVIPA en deelnam aan marsen (CGVS 2234387B, p.17). Opnieuw moet worden vermeld dat ook uw vrouw actief was bij NUVIPA en zelfs lid was van de partij. Bovendien zei u nooit dat u deelnam aan marsen. U zei enkel dat u C.(...) begeleidde (CGVS, p.8-10).”

Het argument dat verzoeker C. begeleidde die actief deelnam, waardoor verzoeker onrechtstreeks ook aanwezig was op politieke evenementen, werpt hier dan ook geen ander licht op, te meer hij nog verklaarde dat hij veelal in de auto bleef zitten en verzoeker geheel niet kan overtuigen waar hij stelde C. als bodyguard te hebben begeleid (zie hoger).

Voor de timing van het arrestatiebevel menen verzoeker dat hij en zijn vrouw een afdoende gelijklopende verklaring geven, namelijk dat op het moment dat zij het land verlieten via de luchthaven, iemand gealarmeerd werd door hun vertrek. Verzoeker biedt hiermee geen enkele verklaring voor het gegeven waarom het arrestatiebevel pas tien jaar na verzoekers deelname aan de verkiezingscampagne werd opgesteld. Indien verzoeker daadwerkelijk werd gevisieerd omwille van zijn deelname aan een verkiezingscampagne, kan worden verwacht dat ze hem zouden arresteren gedurende de verschillende jaren dat hij zich nog in Venezuela bevond.

Met het argument dat het vertrekken via de luchthaven een berekend risico was, wordt niet verklaard noch verschoond waarom verzoeker besloot te vertrekken via de luchthaven te meer verzoekers echtgenote stelde dat het arrestatiebevel waarschijnlijk het gevolg was van hun vertrek via de luchthaven. Dat zij konden vertrekken, maar niet terugkeren werpt hier geen ander licht op.

Met betrekking tot het arrestatiebevel wordt terecht opgemerkt:

“Over het arrestatiebevel moet worden opgemerkt dat de naam van de politieke partij waar u banden mee had niet correct vermeld wordt (zie administratief dossier). Er wordt telkens naar NUVIPA verwezen als “Nueva Visión de País” (ibid). Echter, is de naam van de partij “Nueva Visión para mi País”. Het is niet geloofwaardig dat er in een officieel overheidsdocument meerdere malen foutief naar een bekende en officiële oppositiepartij verwezen wordt. Daarnaast is het opvallend dat men het in het arrestatiebevel enkel heeft over verschillende misdrijven op sociale netwerken (ibid.). Er wordt niets gezegd over uw sociaal of politiek activisme of dat van de partij (ibid.). Deze elementen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van het arrestatiebevel. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in Venezuela en ook daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Venezolaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen (zie infra COI Focus Venezuela: Situatieschets van 8 augustus 2023 en EASO Venezuela Country Focus, zie administratief dossier).”

Met het algemene betoog dat het niet is omdat valse documenten de ronde doen, dat dit het geval is voor het arrestatiebevel neergelegd door verzoeker en dit louter speculatie is vanwege verwerende partij gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de concrete vaststellingen met betrekking tot dit arrestatiebevel in de besteden beslissing. Het feit dat de naam van de politieke partij waarmee verzoeker banden had niet correct

vermeld wordt, dat het enkel gaat over verschillende misdrijven op sociale netwerken en er niets wordt gezegd over verzoekers sociaal of politiek activisme of dat van de partij zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de echtheid van het arrestatiebevel samen gelezen met de algemene informatie over corruptie en de praktijk van vervalsingen in Venezuela. Waar verzoeker aanvoert dat hij niet ter verantwoording kan worden geroepen voor wat er in het neergelegde arrestatiebevel staat, moet erop worden gewezen dat hij dit bevel ter staving van zijn nood aan internationale bescherming heeft neergelegd en dat het in die zin door verweerder beoordeeld werd. Gelet op meerdere vaststellingen met betrekking dit door verzoeker ter staving van zijn beweringen neergelegde arrestatiebevel kon verweerder terecht besluiten dat dit niet kan volstaan om verzoekers ongeloofwaardigheid te herstellen.

Met het vage argument dat mensen rondom verzoeker en zijn vrouw die zich in een gelijkaardige situatie bevinden net wel vervolgd werden of ernstige schade hebben opgelopen, in het voordeel van hun relaas speelt, niet omgekeerd plaatsen zij deze pertinente vaststellingen niet in een ander licht:

“Het feit dat u terwijl u in Venezuela was nooit gearresteerd werd of dat er pas na uw vertrek een arrestatiebevel gevorderd werd, doet dan weer vragen rijzen bij de ernst van de situatie en de vervolgingsfeiten. Ook de andere persoonlijke bedreigingen waar u over sprak leidden nooit tot ernstige situaties. In 2012 werd enkel C.(...) opgepakt en werd u weggestuurd (CGVS, p.6). Voor 2018 werden er enkel verbale en telefonische bedreigingen geuit, waarvan u niet aannemelijk maakte dat ze naar u persoonlijk gericht waren (CGVS, p. 25). In 2018 werd u met een geweer bedreigd, maar gingen de personen gewoon weg zonder verder iets te doen (CGVS, p.22). Nooit werd er gevolg gegeven aan deze bedreigingen. Dit heeft een negatieve invloed op de ernst van uw vrees. U en uw vrouw spraken ook over de dood van A.(...) B.(...) en D.(...) S.(...). Beide waren leden van de kerk en hielpen tijdens de verkiezingscampagne van C.(...) en werden daarom gedood (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Het doet de vraag rijzen waarom hun participatie aan deze verschillende zaken wel zo'n ernstige gevolgen had en het bij jullie niet verder ging dan verbale bedreigingen. Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat A.(...) bijvoorbeeld tijdens de campagne enkel hielp bij het geluid en dus geen zeer belangrijke rol innam (CGVS 2234387B, p.15). Bovendien konden u en uw vrouw niet aantonen dat hun dood het gevolg was van hun deelname aan de campagne of een gevolg was van hun activiteiten binnen de kerk (CGVS, p.17, 20-21 en CGVS 2234387B, p.12, 15). Ook de documenten en foto's die u in verband met hen voorlegde, tonen dit niet aan (zie administratief dossier). Uit het document in verband met het lichaam van A.(...) wordt nergens duidelijk waarom hij gedood werd (zie administratief dossier). En ook de kopieën van zijn identiteitsdocumenten en zijn foto zeggen hier niets over (ibid.). Het verslag in verband met de dood van D.(...) S.(...) werd door zijn moeder geschreven op 11 november 2023 (zie administratief dossier). Getuigenissen van privépersonen hebben echter geen objectieve bewijswaarde. Dit geldt ook voor de verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen en de lijst van namen van personen uit de kerk die bedreigingen ontvangen zouden hebben (zie administratief dossier). Daarnaast worden uw naam en de naam van uw vrouw als dusdanig niet vermeld in de getuigenis van de moeder van D.(...) S.(...), maar wel de naam M.(...) P.(...) [sic] (zie administratief). De moeder van D.(...) S.(...) schrijft bovendien dat R.(...) C.(...) met de moordenaars van haar zoon sprak en zo te weten kwam dat er verschillende politieke figuren bij de moord betrokken waren (ibid.). Zowel u als uw vrouw zeiden hier niets over. De verklaring van C.(...) van 23 november 2023 over de bedreigingen gaat dan weer over de bedreigingen die andere leden van de kerk, onder andere J.(...) L.(...), ontvingen (zie administratief dossier). U en uw vrouw worden enkel vermeld wanneer het gaat over de verschillende zaken die uit de kerk gestolen werden (ibid.). Er wordt enkel geschreven dat u en uw vrouw hiervan getuigen waren (ibid.). Aangezien uw vrouw ook als getuige wordt vermeld, is het extra opvallend dat ze niets zei over de diefstallen (CGVS 2234387B). Deze vaststellingen zorgen er nogmaals voor dat bovengenoemde documenten uw verklaringen en die van uw vrouw geen kracht kunnen bijzetten.”

Het volstaat evenmin om te verwijzen naar hun psychologisch problemen om volgende motivering te verklaren of te verschonen: “Ten slotte, waren de bedreigingen en de manier waarop u en uw vrouw hiermee omgingen niet aannemelijk. Eerst en vooral kon u geen duidelijk beeld scheppen over de verschillende bedreigingen (CGVS, p.19). Uw verklaringen hierover waren chaotisch en tegenstrijdig. Alleen dit element doet al vragen rijzen bij de echtheid van de verschillende bedreigingen. Ook uw verklaringen over de bedreiging op 28 mei 2018 bleven oppervlakkig (CGVS, p.22). Het is merkwaardig dat u er niet in slaagde hier doorleefd en spontaan over te vertellen terwijl dit wel de aanleiding was voor u om het land te verlaten (ibid.). Verder is het opmerkelijk dat u pas in 2018 besloot om het land te verlaten terwijl u eigenlijk al sinds 2012 problemen kende. U stelde dat u in 2018 vertrok omdat u op 28 mei van dat jaar met een geweer bedreigd werd, C.(...) verliet het land, J.(...) L.(...) werd gevangen genomen en broeder S.(...) werd gedood (CGVS, p.25). Echter, houdt deze verklaring geen stand aangezien deze zaken, buiten de bedreiging op 28 mei 2018, allemaal in 2016 gebeurden en u pas twee jaar later besloot om te vertrekken (ibid.). U en uw vrouw bleven tussen 2012 en 2018 ook gewoon naar de kerk gaan ondanks de bedreigingen (CGVS, p.21). Zoals eerder al werd aangehaald, ging u zelfs na uw terugkeer uit Peru gewoon, zonder problemen, naar de kerk. Dit terwijl u duidelijk de mogelijkheid had om op veiligere manieren deel uit te maken van de kerk en uw geloof te belijden (CGVS 2234387B, p. 19). Ook in de periode dat u in Peru was en uw vrouw en dochters nog in Venezuela konden zij zonder problemen naar de kerk gaan (CGVS 2234387B, p.15). Volgens uw

verklaringen gebeurde er na jullie vertrek, buiten de overhandiging van het arrestatiebevel aan uw schoonvader, niets meer (CGVS, p.25-26 en CGVS 2234387, p.16). Bovenstaande elementen hebben opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.” Desbetreffend wordt nog verwezen naar wat hoger over de beweerdde psychologische problemen van verzoeker en zijn gezin werd gesteld.

Met het argument dat R.C. er geen persoonlijk belang bij heeft om voor hen te liegen of hen te steunen plaatst verzoeker de vaststelling dat de eerder neergelegde getuigenissen een gesolliciteerd karakter hebben en enkel zijn opgesteld ten behoeve van de asielprocedure, waardoor ze objectiviteit ontberen niet in een ander licht. Hetzelfde moet worden gezegd van de verklaring van R.C. met beëdigde vertaling die verzoeker per aanvullende nota bezorgt. Ook hier betreft het slechts een gesolliciteerde verklaring die in die hoedanigheid objectieve bewijswaarde ontbeert. Dat er ter terechtzitting een fotokopie van de “identiteitskaart” van R.C. wordt neergelegd die bewijst dat R.C. zich in New York bevindt, werpt hier geen ander licht op. Verzoeker verwijst nog naar de overige documenten die hij neerlegde doch betwist de beoordeling niet. Verzoeker noch zijn echtgenote brengen geen enkele concreet bewijs bij waaruit hun nood aan internationale bescherming kan blijken.

Bijgevolg slaagt verzoeker er niet in om de talrijke gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratieve dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4. In zoverre verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt ook geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Venezuela zou hebben gekend.

Waar verzoeker onder verwijzing naar de COI Focus “Venezuela Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie” van 13 mei 2024 stelt dat verzoekers van internationale bescherming bij terugkeer naar Venezuela beschouwd worden als landverraders, worden opgesloten en ondervraagd, sluit de Raad zich aan bij wat de commissaris-generaal hierover motiveert in de bestreden beslissing:

“Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkel hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers

bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.”

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in de informatie uit het rechtsplegingsdossier wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat verzoeker in concreto dient aan te tonen dat er wat hem betreft in zijn land van herkomst een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

Met het argument dat het risico bestaat dat hij een profiel heeft die de aandacht van de autoriteiten zal trekken in het geval van een terugkeer, en dat dit niet werd onderzocht door de verwerende partij, toont hij niet in concreto aan dat er wat hem betreft in zijn land van herkomst een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Gelet op de zeer uitgebreide motivering van de bestreden beslissing faalt hij er tevens in aan te tonen dat verweerder zijn individuele omstandigheden niet heeft onderzocht. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij op enigerlei wijze wordt gevisieerd door de Venezolaanse autoriteiten.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het Hof van Justitie heeft reeds uitgelegd dat een binnenlands gewapend conflict wordt geacht te bestaan wanneer de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden, waarbij het niet noodzakelijk is dat dit conflict kan worden aangemerkt als gewapend conflict dat geen internationaal karakter draagt, in de zin van het internationale humanitaire recht, en waarbij de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten of de duur van het conflict niet los van de beoordeling van de mate van het geweld dat zich op het betrokken grondgebied voordoet, worden beoordeeld (HvJ 30 januari 2014 (GK), Diakité, C-285/12).

Uit de informatie die voorligt, blijkt dat het geweld in Venezuela wijdverspreid is. Het betreft hier voornamelijk politieel dan wel crimineel geweld dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Dit politieel en crimineel geweld kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals gedefinieerd in het arrest Diakité.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, met inbegrip van de informatie gevoegd bij de aanvullende nota van verwerende partij van 14 november 2024, dat de deelstaten Zulia,

Táchira, Apure, Aragua en Guárico, Amazonas en Bolívar thans een grotere aanwezigheid kennen van irreguliere gewapende groeperingen, zoals guerrilla's en paramilitaire bewegingen. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politioneel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan niet worden afgeleid dat thans in de Venezolaanse staat Carabobo, waarvan verzoeker verklaart afkomstig te zijn, een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen dit ook niet aan.

Verzoeker verklaarde afkomstig te zijn uit Carabobo. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politioneel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Verzoekende partijen tonen ook dit niet aan.

Gelet op het voormelde, toont verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen."

2.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF